

**arquitectes
en construcció**

**projectes
final de carrera
2013-2024**

Demarcació de Girona

El Projecte Final de Carrera (PFC) és un exercici que sintetitza aprenentatge, creativitat i responsabilitat i que, des de la llibertat acadèmica, permet explorar múltiples respostes als reptes contemporanis com el diàleg amb el lloc, la sostenibilitat, la innovació constructiva, la memòria del patrimoni o les transformacions socials.

Aquest catàleg recull una selecció de 31 projectes (PFC_TFM) realitzats durant la darrera dècada, que esdevé el testimoni col·lectiu d'una generació que ha pensat, dibuixat i imaginat noves maneres d'habitar el nostre territori.

Els projectes que es presenten són molt més que el tancament d'una etapa formativa: són el punt de partida d'una trajectòria professional que s'inicia amb la voluntat d'aportar valor a la societat des de l'arquitectura. En ells s'hi entreveu la curiositat, la sensibilitat i la determinació d'uns futurs arquitectes que entenen la seva tasca com una contribució al benestar de les persones i a la qualitat del nostre entorn construït.

Des de la mirada diversa del territori, entre paisatges naturals i teixits urbans, aquestes propostes reflecteixen la capacitat de l'arquitectura per dialogar amb el lloc, per adaptar-se a les seves condicions i per generar espais més habitables i sostenibles. El resultat és un mosaic de projectes que ja apunten cap a futures línies de debat i transformació d'un món i una societat canviant.

L'exposició vol ser, també, una benvinguda als nous professionals. El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, amb més d'un segle d'història, continua sent un espai de trobada, reflexió i compromís amb la qualitat arquitectònica. Des de la Demarcació de Girona, volem reforçar aquest vincle i oferir suport a les noves generacions que ara s'incorporen a la professió.

Assumir el repte de ser arquitecte implica generositat, convicció, esforç i sensibilitat. Una professió que demana un exercici de creativitat i responsabilitat amb l'objectiu de millorar la vida de les persones preservant la bellesa del nostre entorn.

Índex

Girona ciutat

- g.01

Carles Sánchez Fernández
Escola d'art al Parc de les Pedreres de Girona
- g.02

Eduard Pagès Bagudà
El Modern, escola de cinema
- g.03

Eric Guerrero Coma,Mar Casado Pérez,Xavier Busquets Méndez
Tres maneres d'habitar. Rehabilitació de tres edificis i renaturalització de l'entorn urbà de la plaça de Sant Domènec
- g.04

Isabel Mota Rodríguez
Centre Mèdic TSR. Teràpies Sensorials Regeneratives
- g.05

Ricard Targarona Vera
Un batec comunitari. Adaptabilitat i reversibilitat arquitectòniques
- g.06

Aina Caballero Gayolà
DRAPS. Projecte de rehabilitació del Convent de Sant Josep
- g.07

Ferran Ponce Rodríguez
NOU30. Co-living universitari al Barri Vell de Girona i recuperació d'espai públic
- g.08

Nil Brussosa Arnau
L'escola estesa. Repensar l'educació transformant el cor del barri Vell
- g.09

Tarrés Pla, Oriol
L'aparador de cobertes. Rehabilitació i ampliació de la Casa Miralles com a nou centre cívic i biblioteca
- g.10

Adrià Matas Hugas
Connectivitat de barris. Reforma de la plaça de Catalunya de Girona
- g.11

Arnau Costa Quintana
Re-habitant els límits de Pedret
- g.12

Ivet Terricabras Bigas
Teixint el buit. Transformació del Convent de les Josefines de Girona en un espai multifuncional per a la universitat i el barri
- g.13

Judit Martínez Bautista
El nou Portal Nou. Rehabilitació de l'espai entre la muralla i el carrer del Portal Nou
- g.14

Nicolau Vilaró Palau
El Mirador
- g.15

Vanessa Giannetti
L'Enllaç. Seminari Diocesà de Girona

Demarcació de Girona

- d.01

Adriana Vázquez Balló
Cendra, memòria i espai verd. Intervenció arquitectònica i paisatgística entre Figueres i el Manol
- d.02

Eva Casadevall Gubau
Transformació del grup Sagrada Família
- d.03

Joel Padrosa Redondo
Ordenació interior de pati d'illa i ampliació de l'Escola d'Art i Superior de Disseny d'Olot
- d.04

Jordi Collell Puig
Centre de les Hortes i les Deveses. Rehabilitació del Molí de l'antic escorxador municipal com a equipament per al parc de les Deveses de Salt
- d.05

Lluc Sanz Torres
Centre d'esports de muntanya. Recuperació de la zona del castell de Camprodon per a la promoció turística de la vall
- d.06

Pau Vila Camprodon
Centre sociosanitari Sant Jaume. Una galeria, una pèrgola i una escala
- d.07

Sara Palmada Castells
Restaurar, rehabilitar i edificar. Residència per a la tercera edat i centre de dia als jardins de l'antiga casa i fàbrica surera Koëpke
- d.08

Alexandre Solés Salesa
Biblioteca de la Bòbila. Nou centre cultural a Figueres
- d.09

Rubén Milena Segura
Escola Municipal de Música Juli Garreta i Arboix. Centre per als estudis de música, dansa i altres arts a Sant Feliu de Guíxols
- d.10

Aina Brugués Potrony
La nova consuetud. D'església a espai cultural

Catalunya

- c.01

Josep Vellvehí Pararols
Parc central per la Guàrdia Urbana Muntada de Barcelona
- c.02

Jessica Sauleda Xifra
Centre de vela a Pineda de Mar. El mar a l'abast de tothom
- c.03

Hayat Bouchikh
Biblioteca estesa. Revitalització del sector fluvial Llevant d'Igualada

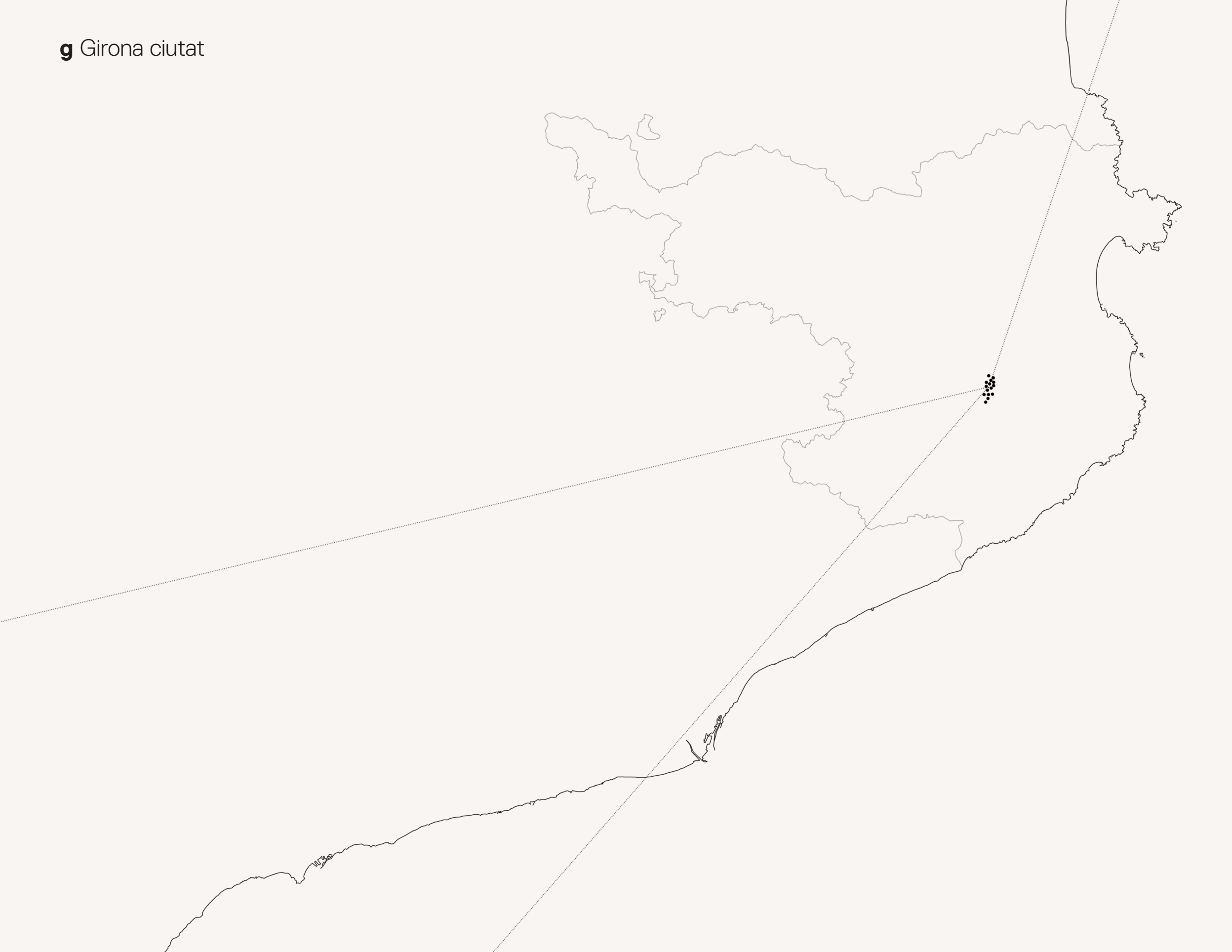
Altres

- a.01

Claudia García-Nieto Colón
Museu de Plantes Cactàcies i Suculentes a Zúric, Suïssa
- a.02

Víctor Vázquez Balló
Traces, ruïnes i ornaments. Museu d'escultures sobre la Guerra Civil espanyola a Belchite
- a.03

Laia Masó Martí
Escola primària a Marsassoum. Una construcció

g.01

Escola d'art al Parc de les Pedreres de Girona

Carles Sánchez Fernández

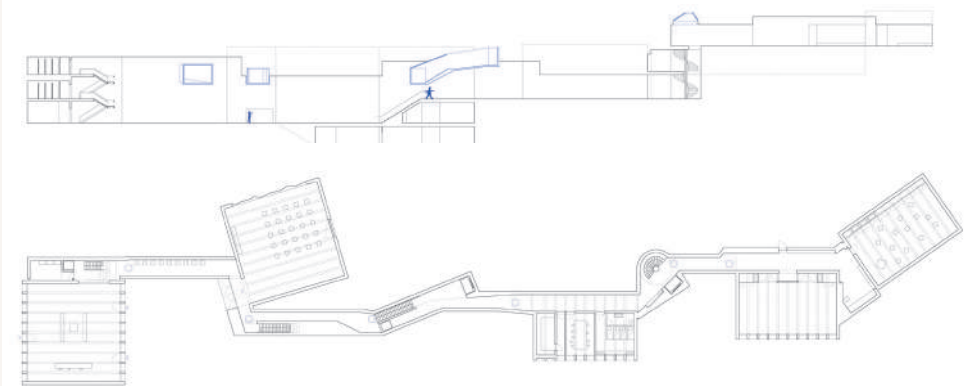
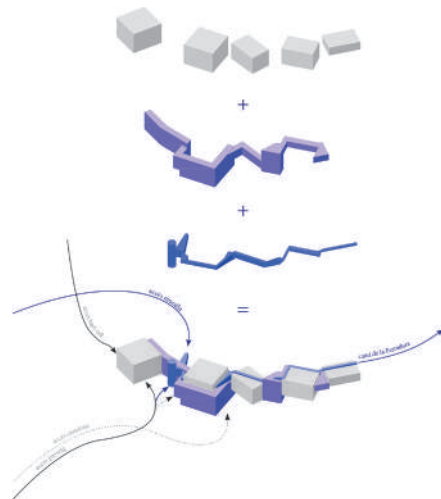
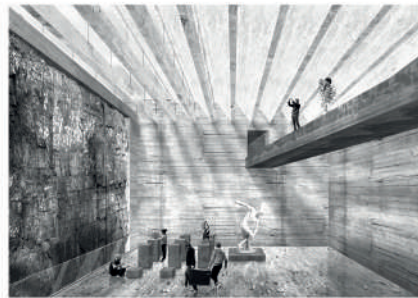
2015
EPS-UdG
Girona

El Parc de les Pedreres és un projecte que busca recuperar la zona de les antigues pedreres, que s'ha degradat i que ara és un espai periurbà i de transició entre l'àrea urbana i la forestal. Es treballa en dues escales, la paisatgística i l'arquitectònica, i es realitzen tres accions principals: "recuperar" el territori, "entrar" treballant el límit oest i "estructurar" els accessos al nou parc.

A nivell arquitectònic, es proposa la construcció d'una escola d'art com a equipament cultural i educatiu i es busca potenciar el valor de l'espai públic i reestructurar la Ruta de la Pedra de Girona com a accés al parc. L'edifici de l'escola, conceptualment, està format per tres capes: l'escola en si, que funciona de manera autònoma; el recorregut de la Ruta de la Pedra de Girona, que és independent però que interactua amb l'escola; i l'espai públic, que dona cohesió al projecte i que es relaciona tant amb l'escola com amb el recorregut.

Al centre del terreny hi destaca la presència d'una antiga pedrera, que crea un diàleg amb l'origen de la ciutat i marca la identitat del lloc. Es proposa una connexió directa entre la muralla i l'antic camí de la Ferradura a través d'una passarel·la per tal que l'itinerari quedi connectat.

El Parc de les Pedreres és un projecte que busca recuperar i donar valor a les antigues pedreres i que inclou la construcció d'una escola d'art com a punt focal. Es treballa en la reestructuració de la zona per crear un espai públic cohesionat i millorar la connexió amb la ciutat.

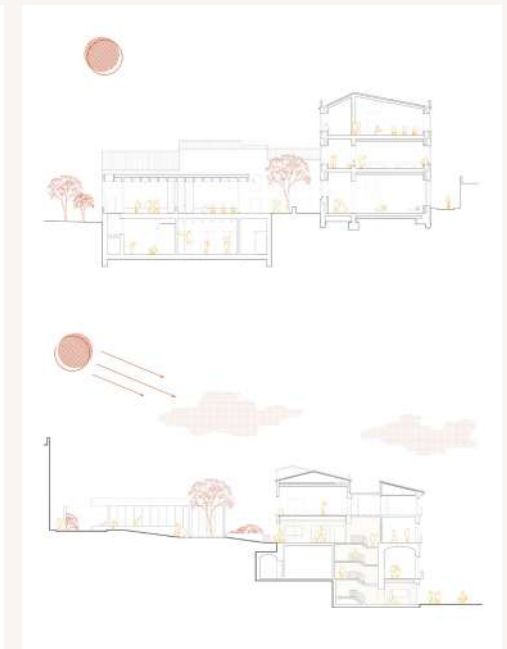
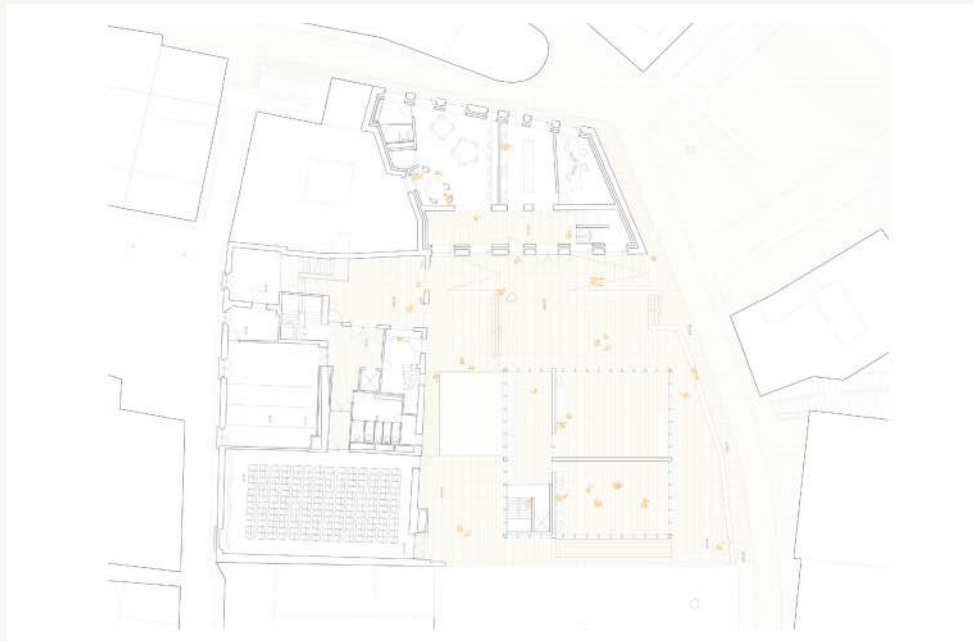
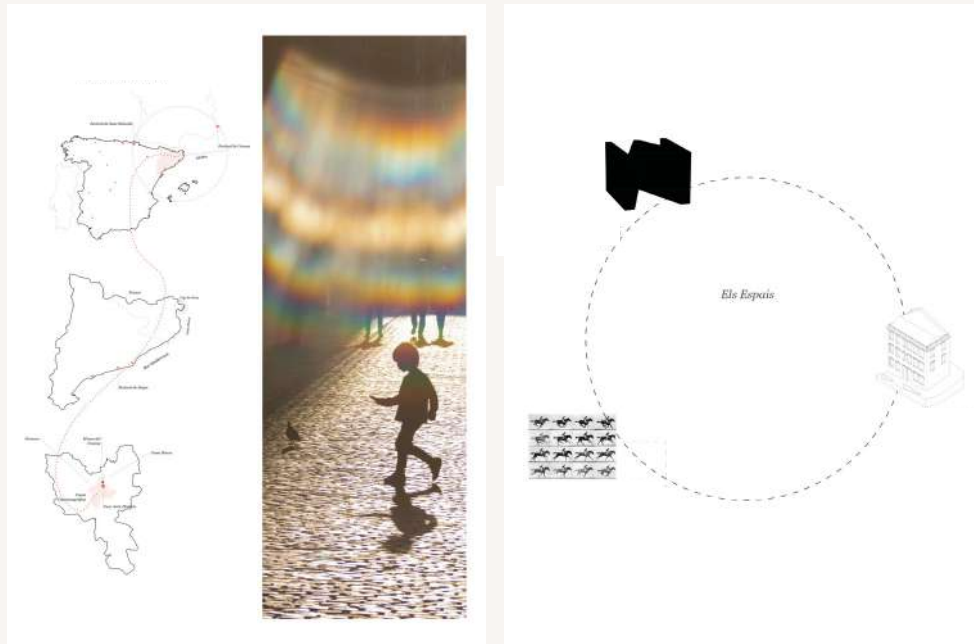

g.02

El Modern, escola de cinema

Eduard Pagès Bagudà

2022
EPS-UdG
Girona

L'objecte de treball es centra dins el casc antic de Girona, una ciutat que, com digué Miquel Martí i Pol:

Serà un dia de somni quan tornaré a Girona.

Tant la ciutat com la província de Girona són un dels grans nuclis de creació artística que ha tingut el país, no sols per acollir tot tipus d'activitats artístiques sinó també per ser l'origen de grans artistes de les nostres terres. En el pensament col·lectiu, la ciutat de Girona sempre ha anat de la mà amb la cultura. Tot i així, els espais d'interès cultural de la ciutat estan concentrats dins el Barri Vell. La potenciació d'un nou pol cultural, contraposat al generat per la catedral i el seu entorn, passa per la concentració de l'activitat, potenciant les indústries culturals i creatives.

El projecte proposa la creació d'una escola de cinema que, tot compartint espais i activitats amb l'actual

Cinema Truffaut, actui com a eix d'un espai cultural amb certa desconexió entre cada un dels elements.

El principal problema observat és l'enclaustrament de les activitats dins de cada un dels edificis de la zona, motiu pel qual a la gent del barri se li fa difícil descobrir i sentir-se partícip de les activitats que s'hi duen a terme. Així doncs, l'actuació consisteix en obrir l'activitat d'aquesta escola a la ciutat, ja sigui mitjançant la cessió d'espais o l'oferta d'activitats i exposicions.

La proposta es centra en una plaça coberta utilitzada col·lectivament per a múltiples activitats en funció de la necessitat. Principalment es pensa aquest espai com un expositor de l'escola al mateix temps que com un lloc per fer cinema al carrer, tallers interactius i un seguit d'activitats que agrupen gent de totes les edats, per tal de promocionar l'espai no només a nivell de barri sinó a nivell de ciutat.

g.03

Tres maneres d'habitar

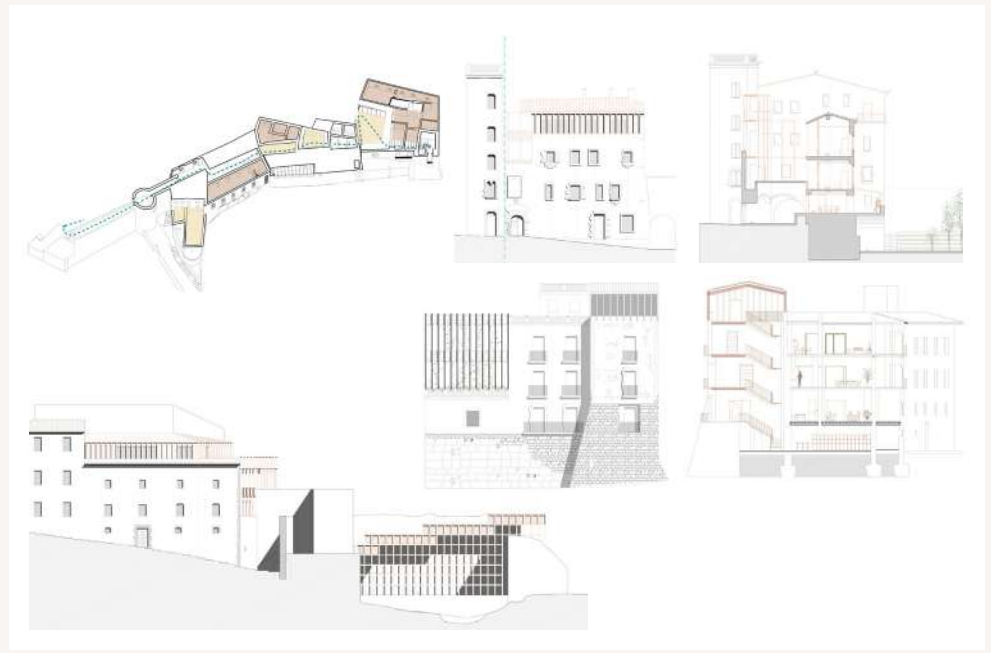
Rehabilitació de tres edificis i renaturalització de l'entorn urbà de la plaça de Sant Domènec

Eric Guerrero Coma

Mar Casado Pérez

Xavier Busquets Méndez

2022
EPS-UdG
Girona

El projecte es centra en tres edificis continus situats entre la plaça de Sant Domènec i el carrer de les Escoles Pies, al Barri Vell de Girona. Aquests tres edificis són la Torre Rufina, l'edifici Bellmirall i el Convent de les Esclaves. Es tracta d'una zona molt rellevant a nivell patrimonial, ja que els edificis s'encavalquen sobre la muralla romana i carolingia de la ciutat.

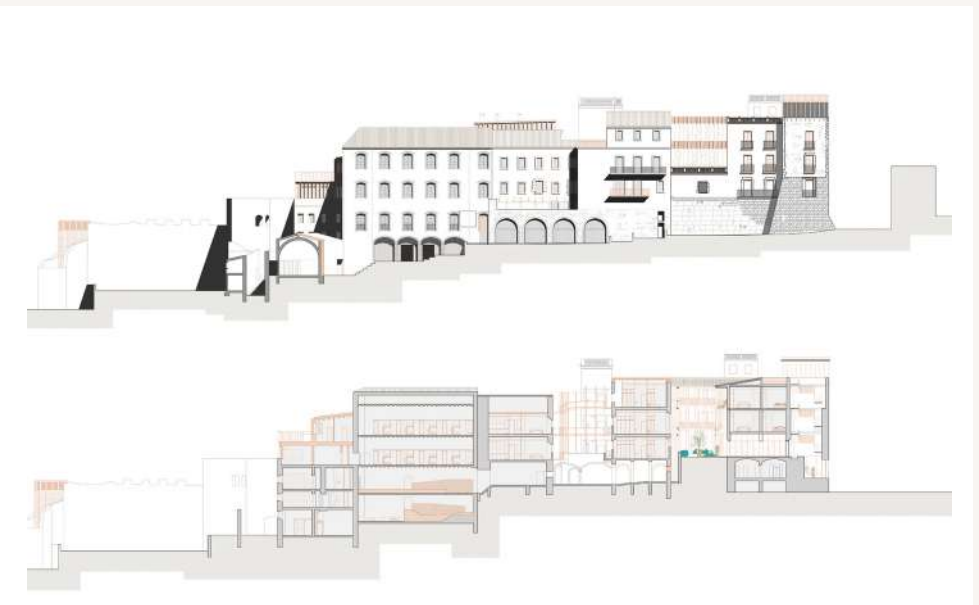
Pel que fa als espais lliures, el projecte es centra en la creació d'un eix verd que uneix la zona de Torre Gironella, ja fora muralla, amb la riba de l'Onyar, aprofitant els diversos espais lliures que existeixen actualment. Es defineixen zones amb diferents graus d'antropització per permetre la diversitat i convivència de diferents espècies animals i vegetals per tal de crear un espai natural que augmenta la biodiversitat.

Es defineixen dos passos que connecten amb la plaça de Sant Domènec. El primer pas s'inicia al mirador de

les Dones i utilitza les restes de la muralla, permetent així el pas per l'interior dels edificis. El segon pas travessa la capella del convent i accedeix a l'espai verd davant de la façana sud dels edificis.

En el recorregut en planta baixa dels edificis apareixen espais de transició que els uneixen, permeten la comunicació entre ells i ofereixen, a més, la continuïtat del recorregut entre els carrers de l'entorn i el jardí. Cadascun dels espais té característiques diferenciades que enriqueixen el recorregut; patis interiors, porxos amb arcs, sales amb voltes, sales de grans dimensions i miradors a la ciutat de Girona.

Cadascun dels edificis objecte del projecte presenta una manera d'habitar diferent. La manera d'habitar la Torre Rufina és la d'habitatge cooperatiu, la de l'edifici Bellmirall són els habitatges convencionals i la del Convent de les Esclaves és un alberg.

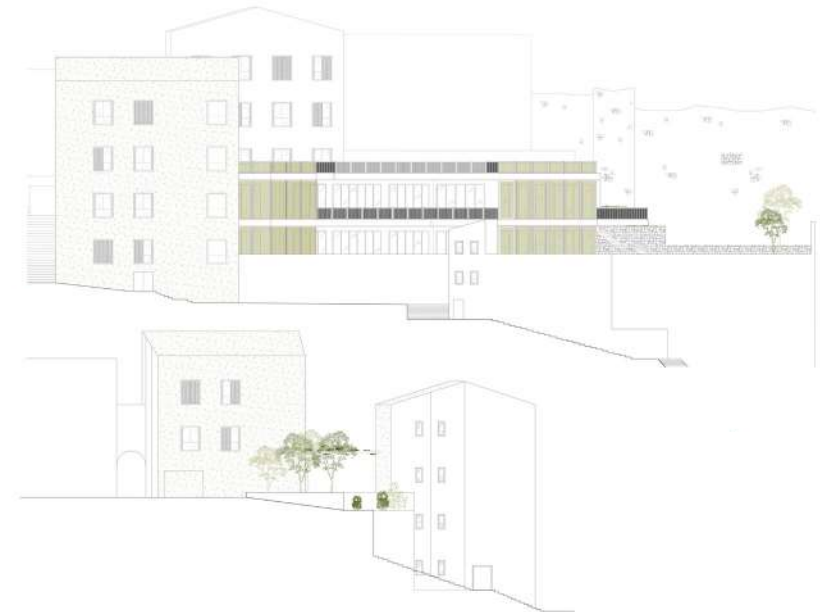
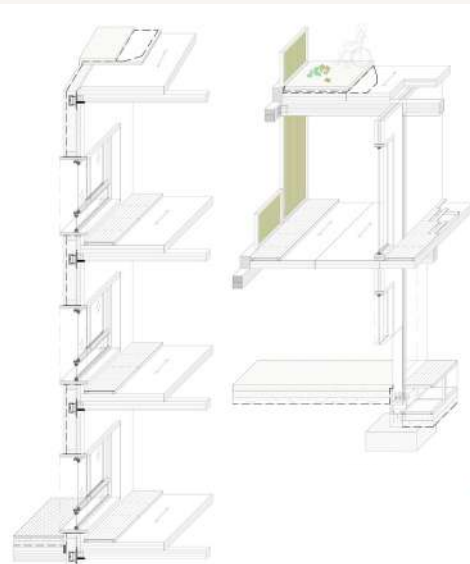
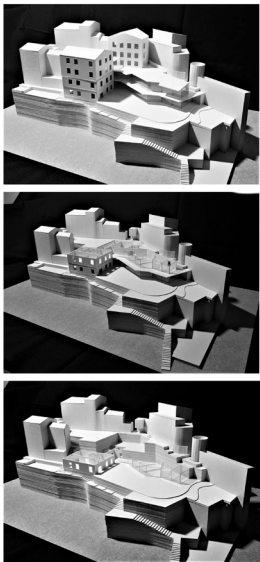
g.04

Centre Mèdic TSR

Teràpies Sensorials Regeneratives

Isabel Mota Rodríguez

2022
EPS-UdG
Girona

El Centre Mèdic TSR és un conjunt d'equipaments que aprofita un emplaçament privilegiat i les bases de la neurociència per a oferir al Barri Vell de Girona una nova manera d'entendre com sanar el cos i la ment.

Està pensat com a centre mèdic de suport a l'hospital Josep Trueta i als diferents centres mèdics de la ciutat, on els pacients en procés d'un tractament de llarga durada i els seus acompanyants puguin passar les estones lliures en aquest espai satèl·lit i gaudir de les activitats proposades com a teràpies sensorials regeneratives. També està pensat per cobrir la demanda de servei d'urgències, atenció primària i farmàcia que actualment manca al Barri Vell.

El projecte es situa al mirador de les Dones, on hi havia l'antic col·legi dels Maristes. L'actualització consisteix en la rehabilitació dels dos cossos en ruïnes existents i la creació d'un nou volum soterrat sota l'actual mirador.

El nou volum s'obre a la zona verda i permet la creació d'espais per dur a terme les diferents teràpies i activitats regeneratives.

L'únic punt d'accés amb vehicle rodat es troba a la cota més alta de l'emplaçament: la plaça del Mirador. És per aquest motiu que en el volum en ruïnes més elevat s'hi implanta l'ambulatori. L'accessibilitat de l'ambulància permetrà oferir els serveis d'urgències, atenció primària i farmàcia. L'altre volum en ruïnes connecta la plaça del Mirador amb la zona verda i el nou volum soterrat, adquirint així un ús més públic i connector. En aquest últim volum hi trobem sales de descans i la cafeteria-restaurant.

El Centre Mèdic TSR aprofita aquest espai verd extens i poc comú dins del Barri Vell, actualment inaccessible, per oxigenar el teixit dens i oferir noves filosofies de curació a l'abast de tots els habitants de la ciutat.

g.05

Un batec comunitari

Adaptabilitat i reversibilitat arquitectòniques

Ricard Targarona Vera

2022
EPS-UdG
Girona

El projecte es situa al Barri Vell de Girona i consisteix en la intervenció en un edifici històric: el conjunt format per la Torre Rufina i la casa Porcalla. La Casa Porcalla consta de planta baixa i tres plantes pis i la Torre Rufina de planta baixa i quatre plantes pis. L'edifici es situa entre el carrer dels Alemanys i la plaça de Sant Domènec.

Per a la presa de les decisions, s'han analitzat diverses dades, com ara la forma en la que s'estructura la població a la ciutat segons l'edat —nombre d'unitats familiars en un habitatge—, com aquesta es distribueix —zones amb més o menys densitat en relació amb el preu— i quines tipologies d'habitatge formen el Barri Vell. D'altra banda, es tenen en compte els nous models familiars i l'estreta relació que mantenen amb l'habitatge i l'habitar, en detriment del model de família "clàssic".

Fruit de les anàlisis ens podem preguntar: cal que l'habitatge es correspongui amb la diversitat de models de família que actualment es reconeixen? O bé són

les unitats/models familiars que han de poder adaptar els habitatges a les necessitats que esdevinguin a cada moment?

Amb el present projecte es vol donar resposta a la possibilitat de crear una comunitat amb una sèrie de persones que conviuen en un mateix edifici. A la vegada, la intervenció arquitectònica que es promou pretén adaptar-se a l'edifici existent i, si s'escau, vol ser reversible en el futur.

D'una banda, es durà a terme la formació d'unes oficines co-working a la planta baixa amb zones d'estar comunes que es dotarà d'una certa permeabilitat i una circulació fluida, amb la formació d'un nou accés. D'altra banda, a les plantes pis, es preveu la formació d'un co-housing, format per un total de tretze habitatges distribuïts entre les plantes pis. Les zones d'estar, la cuina i el menjador, són compartides, per fomentar la idea de comunitat, a la vegada que donen servei als espais més privats.

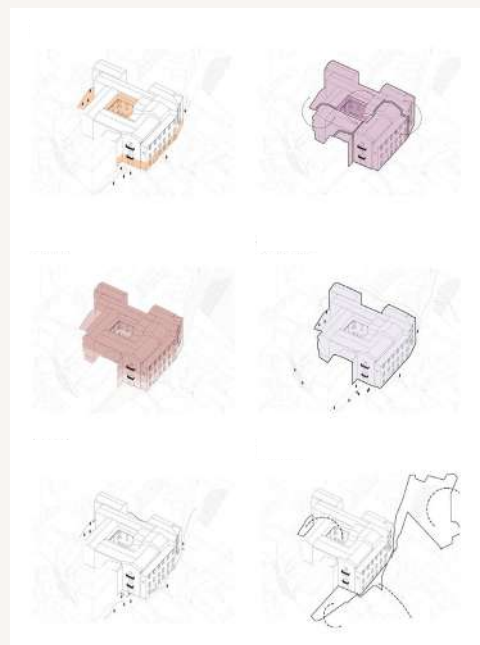
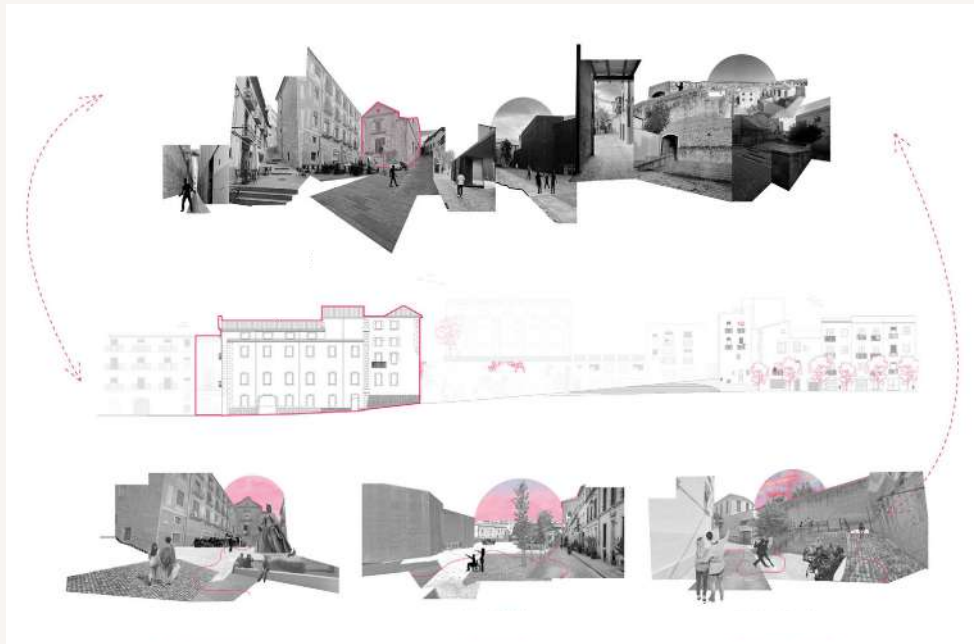
g.06

DRAPS

Projecte de rehabilitació del Convent de Sant Josep

Aina Caballero Gayolà

2023
EPS-UdG
Girona

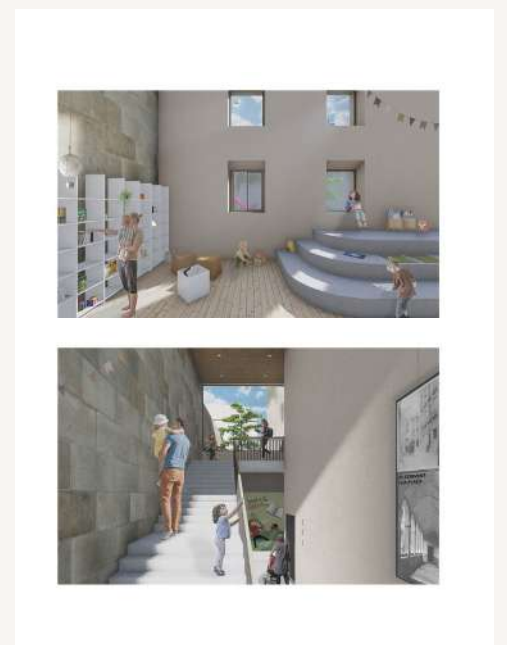
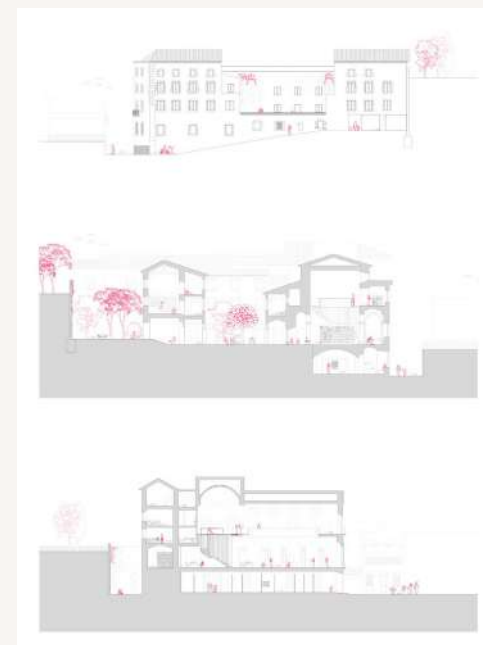

Al cor del nucli antic de la ciutat de Girona s'hi troba un edifici històric, la presència i valor arquitectònic del qual transcendeixen en el pas del temps. Tanmateix, malgrat la seva importància cultural i el seu potencial per contribuir al desenvolupament urbà, ha quedat absorbit pels diferents usos que se li han atribuït durant els darrers anys.

El programa del projecte es determina a partir de la necessitat de disposar d'un punt cultural i social com és una biblioteca per tal de crear un punt neuràlgic al nucli antic. Seguint el teixit urbà del barri, es reconeix la necessitat d'entendre l'escala del projecte i l'entrada a l'edifici com un carrer-escala: un element urbà que connecta dos espais públics mitjançant escales i que ajuda a salvar el desnivell així com a crear espais socials i de relació amb les persones.

El projecte parteix de la idea de la revitalització del claustre del convent per tal que sigui el nucli i la "plaça major" de l'edifici. A partir d'aquest centre es disposen els altres blocs de l'edifici: la biblioteca dissenyada amb una doble altura per permetre l'entrada de llum, els blocs laterals on es disposen els elements adjacents al claustre i on es col·loquen els espais d'estudi i de lleure, i l'espai exterior que fa la funció de bosc dins d'aquest nucli antic que entenen l'edifici.

La materialitat es resol amb elements pesants per contrarestar l'empenta horitzontal de la geometria dels arcs, la cúpula i les voltes de l'edifici. La solució de la proposta se centra en remarcar els trets característics dels sistemes constructius típics de la cultura catalana amb espais moderns, accessibles i útils per a la ciutadania del barri i de la ciutat.

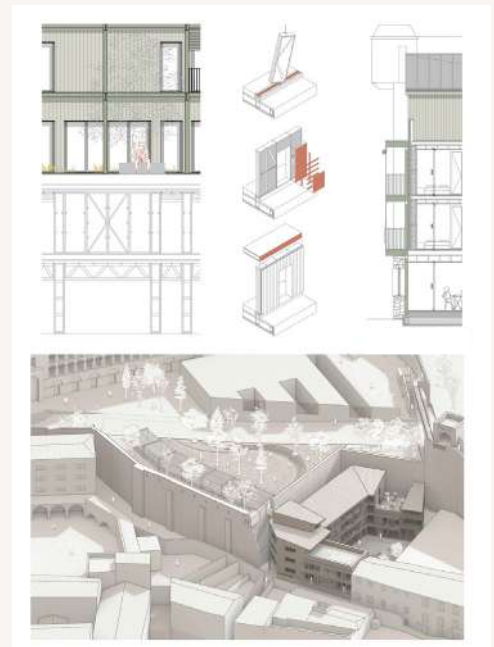
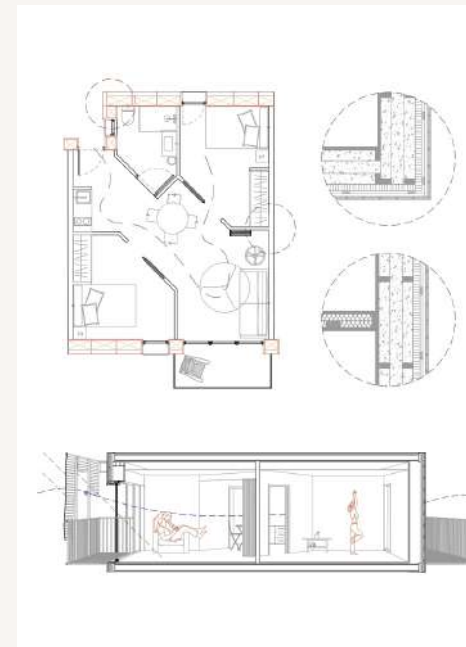
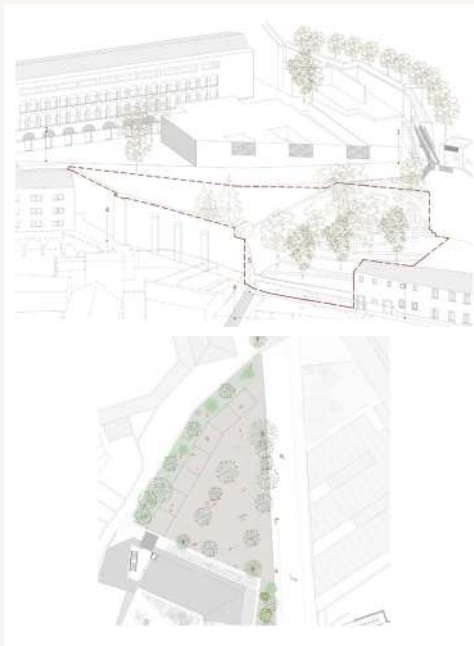
g.07

NOU.30

Co-living universitari al Barri Vell de Girona i recuperació d'espai públic

Ferran Ponce Rodríguez

2023
EPS-UdG
Girona

NOU.30 neix de l'observació de l'entorn i del propòsit d'ajudar el Barri Vell a fer justícia al seu potencial. Les principals problemàtiques identificades, que són principalment l'aparició de HUTs i les seves conseqüències, la falta de zones d'estudi per als estudiants de la Universitat de Girona i el desaprofitament dels espais verds al barri Vell, han estat les que han marcat el propòsit d'aquest projecte.

Així doncs, al llarg d'aquest estudi es proposa la implantació d'un edifici residencial públic, que combina una nova forma de viure en comunitat, el co-living, una zona d'estudi connectada a la facultat de Les Àligues i una zona verda tant a la plaça de Josep Ferrer i Móra com al carrer del Portal Nou per donar una nova continuïtat a la dinàmica urbana.

Treballar sobre aquest solar representa una cessió d'espai verd al Barri Vell, que s'ha d'entendre com un fet

poc habitual alhora valuós donat que es reaprofita el buit d'una manera més sana per la ciutat. Tenint en compte la zona escollida, es considera que aquest projecte també aporta un valor especial perquè es potencia una de les entrades al Barri Vell des de la muralla, per tal de crear un paisatge més digne amb l'eliminació de vehicles i el retorn de l'espai als ciutadans.

Implantar un edifici residencial amb la filosofia de co-living, dedicat a la comunitat universitària, representa part de la solució als problemes destacats des de dues perspectives. D'una banda, la dificultat a l'hora de trobar un pis a l'inici de curs, i d'altra banda, la perspectiva resolutiva que aporta la part residencial d'aquest projecte és el retorn a les famílies gironines els habitatges que fins el moment estaven destinats a lloguer per a estudiants i que, sense ser-ne conscients, feien més difícil per als residents permanents el fet de trobar un habitatge.

g.08

L'escola estesa

Repensar l'educació transformant el cor del Barri Vell

Nil Brussosa Arnau

2023
EPS-UdG
Girona

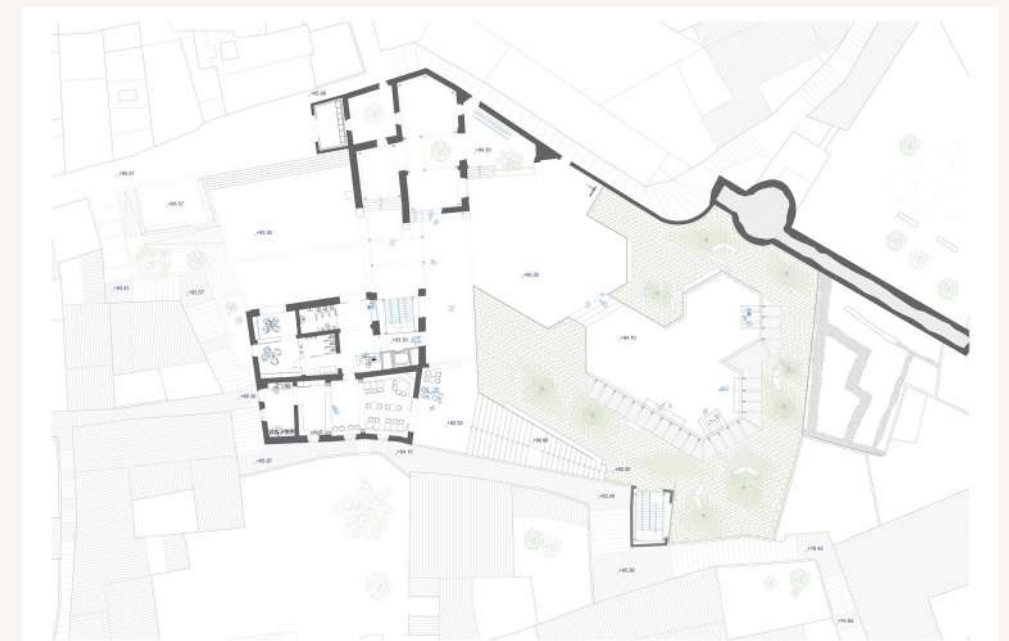
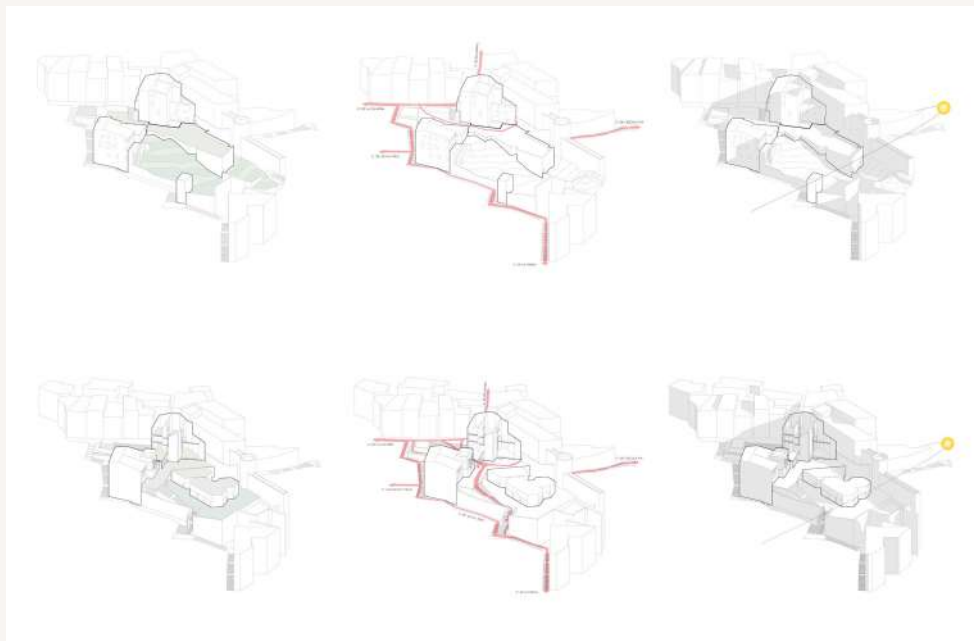
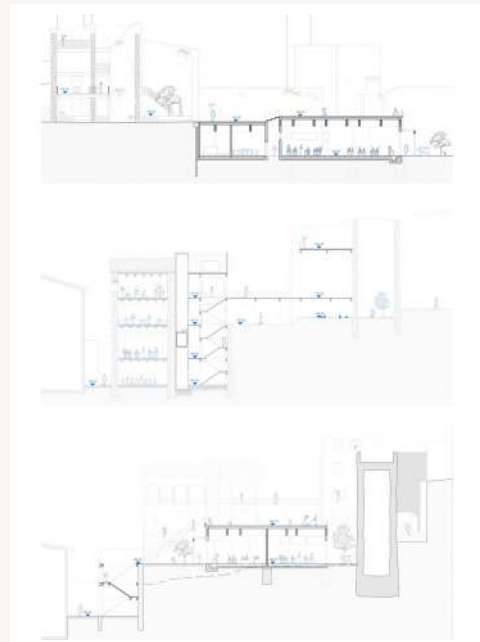
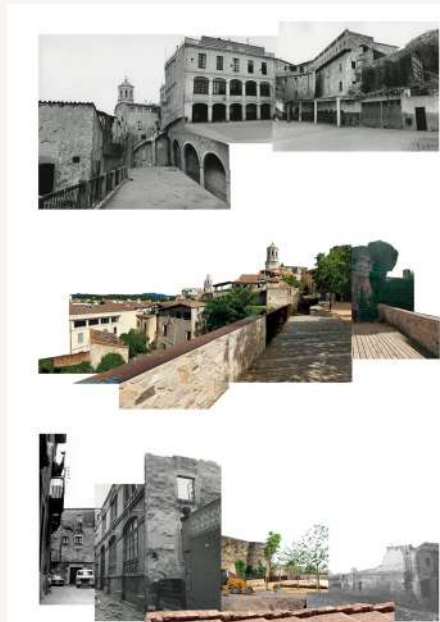
El treball pretén resoldre una sèrie de mancances del Barri Vell de la ciutat de Girona, posant especial èmfasi en la falta d'equipaments pels veïns del nucli antic. S'ha escollit desenvolupar el treball al solar de l'antiga escola dels Maristes i actual mirador de les Dones. El lloc s'ha escollit estratègicament per la relació que pot arribar a desenvolupar amb les zones més turístiques de la ciutat, la zona del voltant de la catedral i la zona d'oci del carrer dels Ciutadans fins al carrer de les Ballesteries.

El programa del treball planteja un nou concepte d'escola i de com entenem aquest espai dins les ciutats. Per fer possible aquesta manera de formar-se pren especial importància la relació amb l'entorn, l'aprenentatge fora de les aules i la participació de tots els nivells.

El projecte planteja diferents espais públics de diferent caràcter, alguns d'ells integrats en edificis, d'altres

integrats a l'entorn. Es diferencien tres edificis: "el Taller", que contempla la rehabilitació de l'antiga escola dels Maristes; "l'Escola", que es configura sota l'actual mirador de les Dones, i "el Jardí Vertical", que consisteix en la recuperació de l'edifici en més mal estat per tal de transformar-lo en un espai verd.

S'utilitzen diferents materialitats segons el tipus d'intervenció, edifici o espai públic de la proposta. La plaça de l'actual mirador de les Dones es planteja de tarima de fusta flotant, ja que és el sostre de l'escola, que es caracteritza per l'ús d'aquest material; mentre que a la terrassa de l'escola es genera un paviment de llambordes amb junta vegetal que permetrà la creació d'un gran jardí. En conjunt, l'escola emprarà la fusta com a material tant interior com exterior, de la mateixa manera que tots aquells espais d'obra nova usaran aquest material.

g.09

L'aparador de cobertes

Rehabilitació i ampliació de la Casa Miralles com a nou centre cívic i biblioteca

Oriol Tarrés Pla

2023
EPS-UdG
Girona

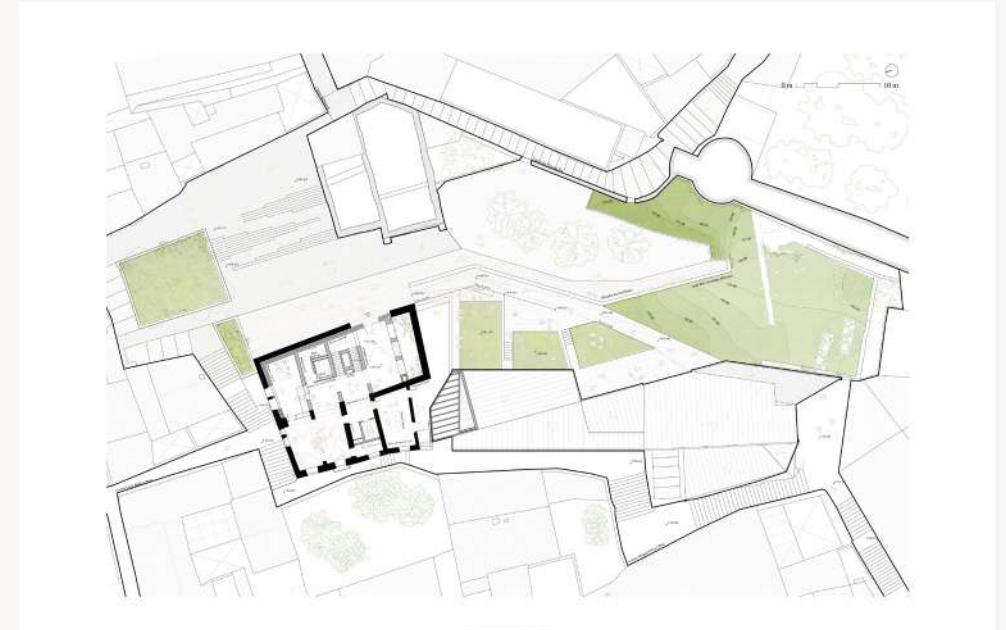
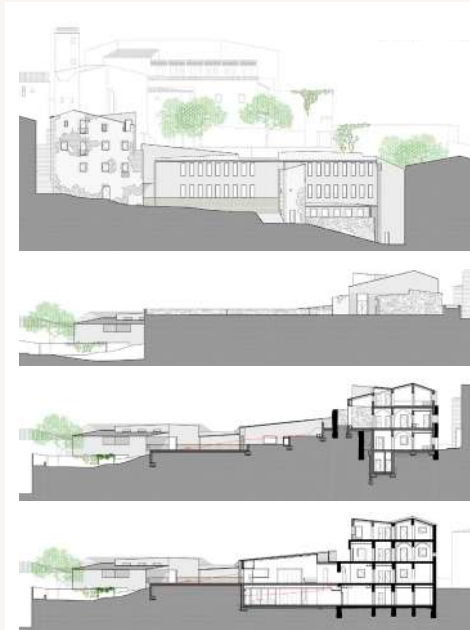
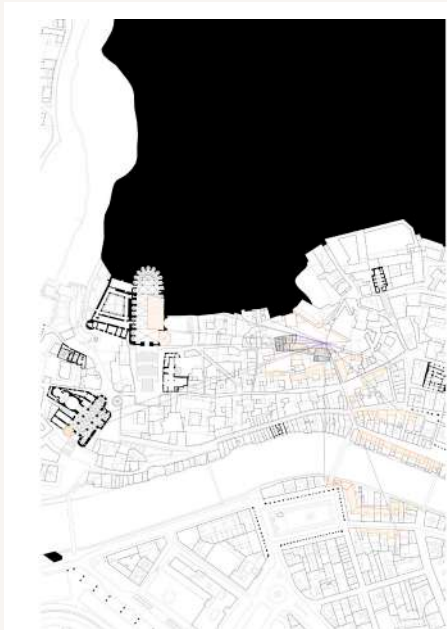
El punt de partida d'aquest treball neix de les observacions extretes de la conferència "Cicle Per un nou Vell", en la qual els assistents van posar de manifest una sèrie d'inquietuds i mancances que privaven el barri d'una qualitat social i veïnal més considerada. Les necessitats immediates que reivindicaven eren espais oberts i verds que poguessin servir com a punts de trobada de proximitat de cara a la relació pública i social. Per tal de tractar aquesta mancança de virtuts, es considera que l'emplaçament més adient és el pati dels Maristes. Un estudi preliminar fet a tres escales diferents —territori, ciutat i barri— defineix la importància del lloc dins el context.

A l'hora de desenvolupar el projecte es considera la qualitat existent de l'emplaçament de mirador com un "aparador de cobertes" que contraposa l'alta densitat del barri envers la sensació de llibertat en un espai obert. El projecte proposa un edifici que dialoga amb aquesta preexistència i amb tota la morfologia

urbana que l'envolta. A la vegada, el projecte promou un programa d'ús cívic i bibliotecari i beneficia així la cohesió social dins el barri.

Per tal de justificar les accions preses a l'hora de definir el desenvolupament del projecte es consideren diferents temes com ara: el verd, la connexió urbana, la densitat de la profunditat de l'espai públic i la pròpia arquitectura existent. Reconèixer aquests aspectes sobre el paper ha permès definir una sèrie d'objectius en cada temàtica, a cadascun dels quals s'ha associat una estratègia d'actuació.

La relació volumètrica del nou cos i la morfologia urbana té molt a veure amb el discurs inicial de les cobertes: s'aconsegueix que l'edifici desdibuixi la seva escala a través de múltiples plans de cobertes i que s'homogeneïtzi amb la lectura descontrolada de la resta de les cobertes de la ciutat des del mirador.

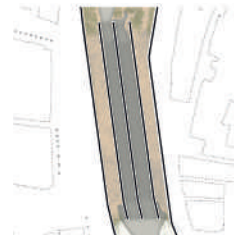
g.10

Connectivitat de barris

Reforma de la Plaça Catalunya de Girona

Adrià Matas Hugas

2024
EPS-UdG
Girona

La Plaça Catalunya es reconstrueix com la gran sala urbana de Girona: un espai de convivència que respira a l'ombra i que mira, de nou, cap a l'Onyar. L'operació clau és retornar l'aigua a l'imaginari quotidià: obrir la secció, fer-ne visible el curs, escoltar-ne el so, acostar-hi el cos. La plaça deixa de ser un simple pas per esdevenir l'indiar habitable entre ciutat i riu, una cambra on el temps s'alenteix.

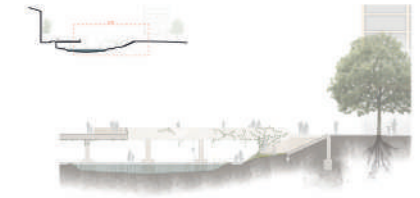
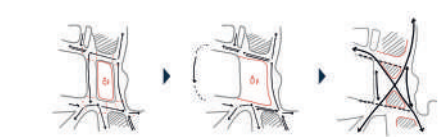
Una trama serena ordena el buit. No imposa, afina. Alinea voltes, recorreguts i estades perquè la vida passi amb naturalitat: el mercat que s'estén, la trobada fortuïta, la lectura solitària, el joc dels infants. Al centre, un umbracle de formigó, senzill i elegant, filtra la llum, dibuixa l'ombra i evoca, amb discreció, la memòria del viaducte. No és un monument; és una presència amable que convida a quedar-s'hi.

La relació amb el riu es pensa en secció: un descens graduat que transforma el mirar en habitar. Des de la

ciutat, el perfil convida; a tocar de l'aigua, el paisatge es fa intimista. Aquesta doble condició, pla cívica i ribera, fa de la plaça un ecosistema d'usos que s'adapta a l'estiu i a l'hivern.

La mobilitat es pacifica per donar prioritat les persones. Caminar és fàcil, seure és natural, trobar-se és gairebé inevitable. I la renaturalització del riu, més verd, més biodiversitat, converteix l'Onyar en una infraestructura de benestar: un connector que connecta barri Vell i ciutat.

En essència, el projecte proposa un pacte entre ombra, aigua i forma. Un formigó honest i reciclat, que reaprofitja el que ja tenim i li dona una nova vida. Una plaça central i amable, capaç de representar Girona sense grandiloqüències: amb mesura, intel·ligència climàtica i la voluntat d'acollir la vida ordinària com allò extraordinari que realment és.

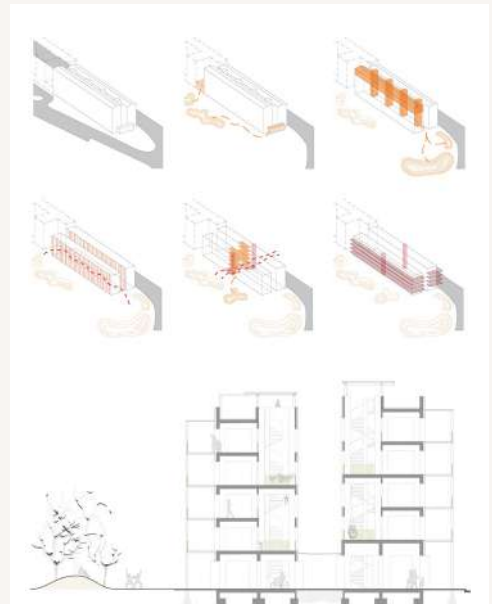
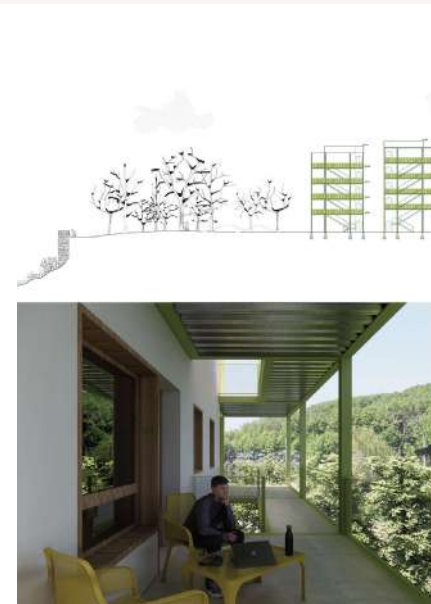

g.11

Re-habitant els límits de Pedret

Arnau Costa Quintana

2024
EPS-UdG
Girona

El projecte intervé en un bloc d'habitatges i el seu entorn immediat al barri de Pedret, encapsulat per límits naturals i artificials i pel Barri Vell. És un bloc dels anys seixanta amb força problemàtiques, provocades pel pas del temps i pel desenvolupament urbanístic.

El treball s'enfoca en solucionar les problemàtiques visibles i no visibles que afecten l'edifici, els veïns que l'habiten i el seu entorn més proper.

S'aborden aspectes urbanístics i arquitectònics, relacionats amb el disseny i confort dels habitatges i els factors socials per revitalitzar el barri.

Urbanísticament, es resol la permeabilitat transversal i longitudinal de l'edifici amb el riu mitjançant la reconfiguració del traçat viari: es renaturalitza l'espai més proper de l'edifici mimetitzant-lo amb el paisatge, generant un gran parc a partir de les runes provinents de l'enderroc de parts estratègiques del bloc i s'intervé a les

plantes baixes per evitar la desaparició del petit comerç i per generar un nou punt de socialització al barri.

Arquitectònicament, s'intervé en tot el conjunt: es dota l'edifici d'un nucli d'escapes amb espais agradables, accessibles i amb dobles i triples alçades que garanteixen la il·luminació natural d'espais comuns i de pas. S'agrega una pell metàl·lica a la façana en forma de passera, que genera accessos i recorreguts i afegeix superfície útil als habitatges. Es generen espais comunitaris en planta baixa i en coberta amb vistes al riu i la catedral.

Es rehabiliten els habitatges existents amb dues tipologies per obtenir distribucions flexibles i multifuncionals.

El treball no es basa únicament en intervenir en l'edifici i en el seu entorn més proper: pretén definir pautes pels edificis veïns que s'han quedat al marge de la rehabilitació i que comparteixen i formen part del problema.

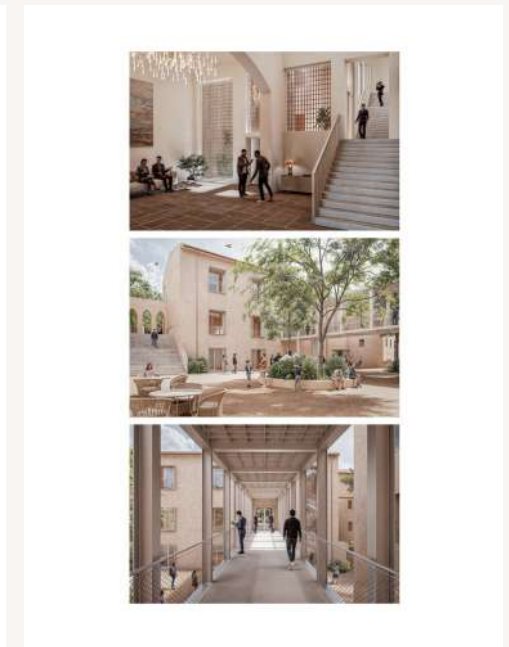
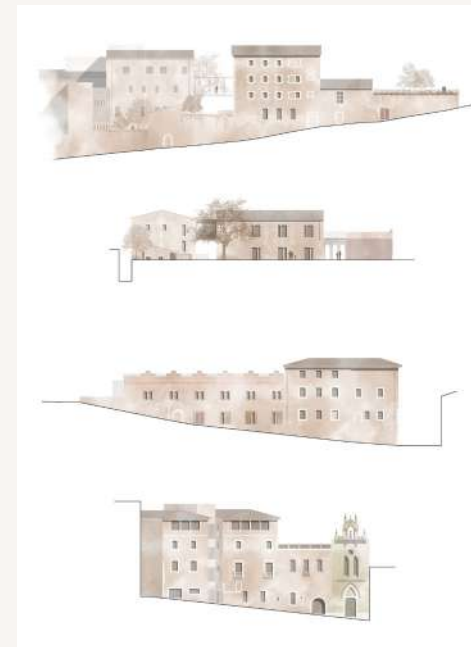
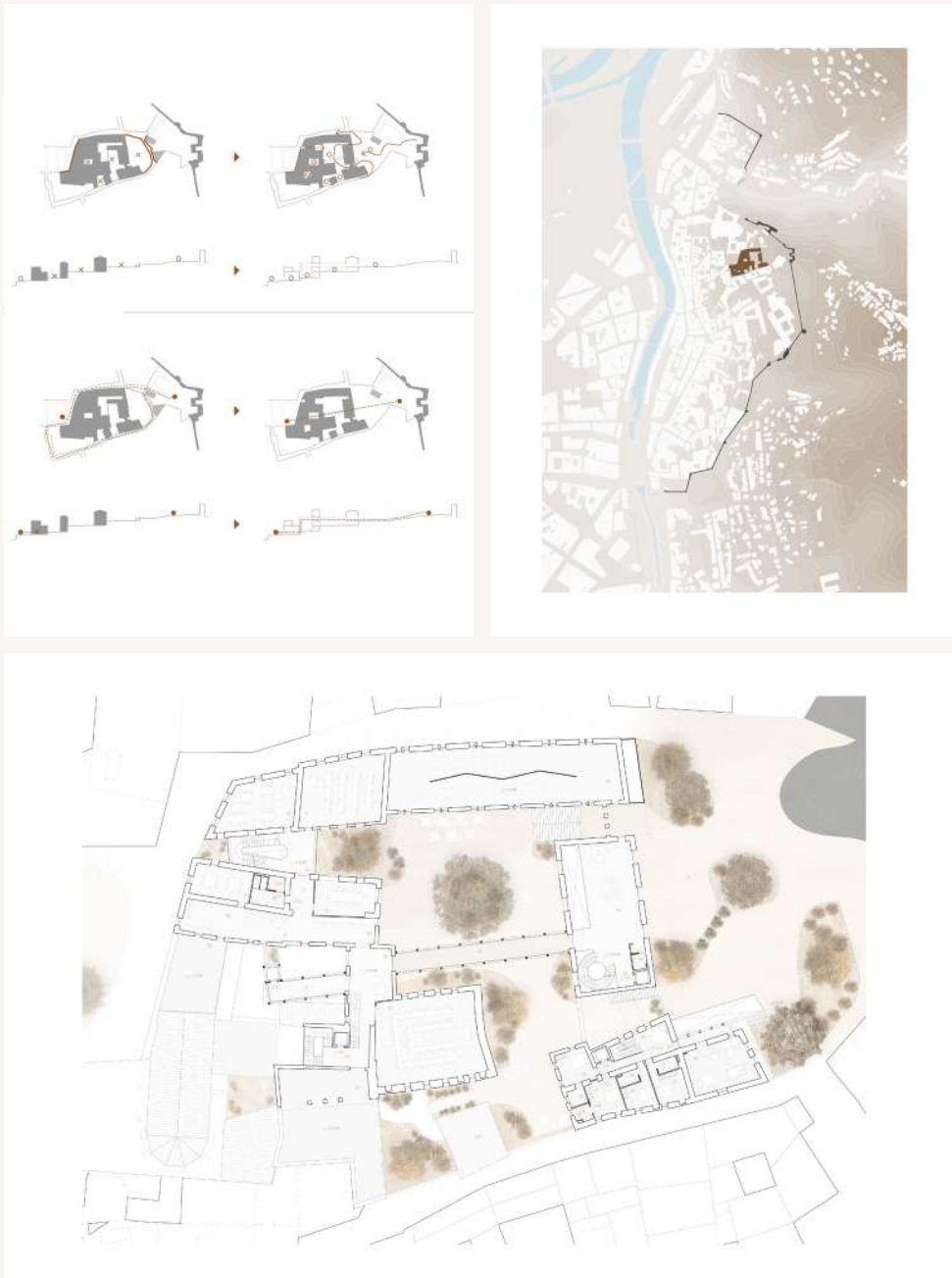
g.12

Teixint el buit

Transformació del Convent de les Josefines de Girona en un espai multifuncional per a la universitat i el barri

Ivet Terricabras Bigas

2024
EPS-UdG
Girona

El projecte neix d'una intuïció: teixir el buit perquè l'antic convent torni a ser ciutat. Obrim l'illa i convertim els espais residuals en una xarxa de patis i passatges que respira: un sistema porós que relaciona interior i carrer, barri i universitat. El desnivell deixa de ser obstacle per esdevenir relat: nuclis verticals i passarel·les dibuixen un recorregut continu que s'enfila fins a la muralla, encadenant mirades, estades i trobades.

L'arquitectura actua com una infraestructura de relacions. No s'imposa; teixeix. Allà on cal, l'enderroc és una eina de clarificació; allà on falta, les noves peces, lleugeres i contemporànies, s'adossen amb una clara lectura entre allò existent i allò nou. La llum —filtrada pels porxos, reflectida als murs gruixuts, tamisada per la vegetació— construeix atmosferes i dona escala al conjunt. Els llindars es fan habitables: espais intermedis on estudiar, conversar, esperar o simplement estar. La ciutat entra al convent a través del verd, que connecta Jardins dels Alemanys, muralla i vall. No és jardí com

a decorat, sinó paisatge actiu que regula, orienta i acull. L'àgora és el cor: una peça cívica que articula els usos —docents, culturals, quotidians— i els posa en circulació. L'edifici es converteix així en ecosistema: una combinació de ritmes, intensitats i silencis capaç d'acollir l'aprenentatge i la vida.

Més que rehabilitar un conjunt, la proposta restitueix una continuïtat urbana perduda i ofereix una arquitectura que escolta el lloc, honra la memòria i obre possibilitats. Un projecte que entén que el valor real no rau en afegir matèria, sinó en fer llegible el buit i posar-lo al servei de la comunitat.

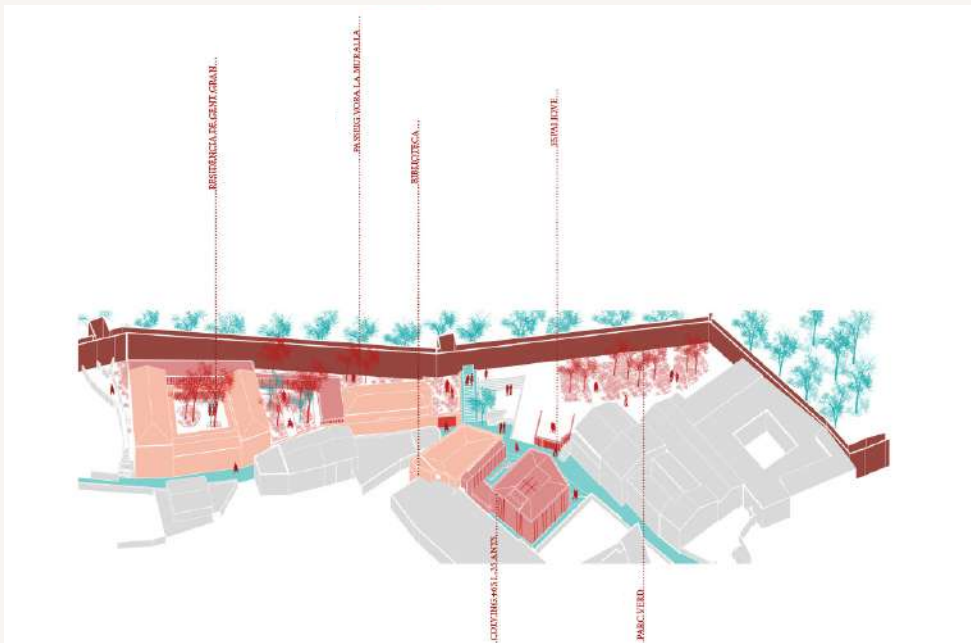
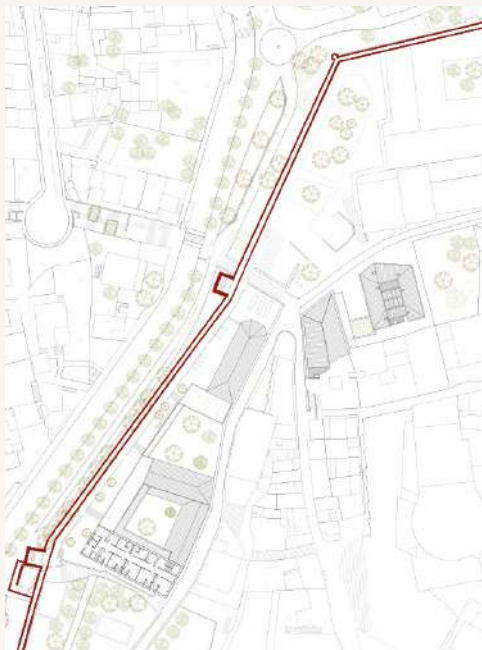
g.13

El nou Portal Nou

Rehabilitació de l'espai entre la muralla i el carrer del Portal Nou

Judit Martínez Bautista

2024
EPS-UdG
Girona

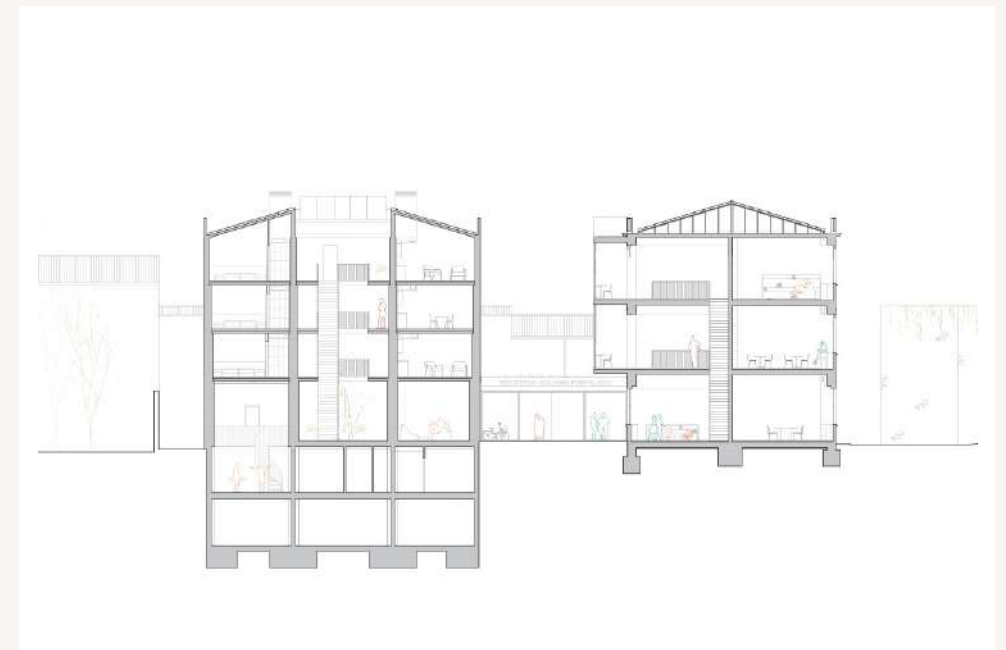

El projecte sorgeix de la voluntat de reactivar un punt singular del Barri Vell: l'espai de contacte entre la muralla i el carrer del Portal Nou. Aquesta obertura, creada el 1917 per facilitar les obres de rehabilitació, ha perdut amb el temps la seva vitalitat i ha vist desaparèixer bona part dels equipaments que l'envoltaven.

—biblioteca, habitatges i espais comunitaris— en una circulació clara i accessible. El resultat és una arquitectura que, integrant tècniques tradicionals i recursos contemporanis, ofereix un nou marc de convivència al cor del Barri Vell.

La intervenció es centra en tres peces clau: la residència Maria Gay, l'antic centre UNED, amb el buit generat pel Cinema Truffaut, i l'edifici d'habitatges de protecció oficial. Els objectius principals del projecte són augmentar la distància amb la muralla, introduir el verd al teixit històric, generar una nova façana urbana i aportar un programa cooperatiu i intergeneracional que dinamitzi la vida veïnal.

Des d'una aproximació respectuosa amb l'existent, el projecte combina rehabilitació i nova construcció. L'equipament proposat s'obre al carrer amb un porxo que amplia l'espai públic i articula els usos interns

El Mirador

Nicolau Vilaró Palau

2024
EPS-UdG
Girona

El projecte es defineix a partir de tres dimensions: la urbanística, l'arquitectònica i la constructiva.

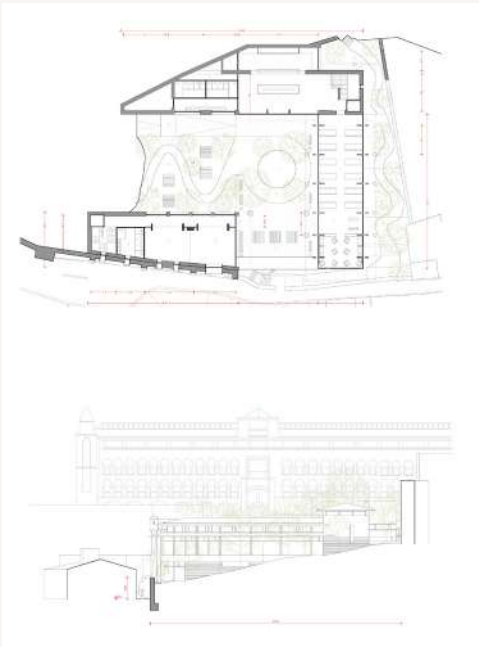
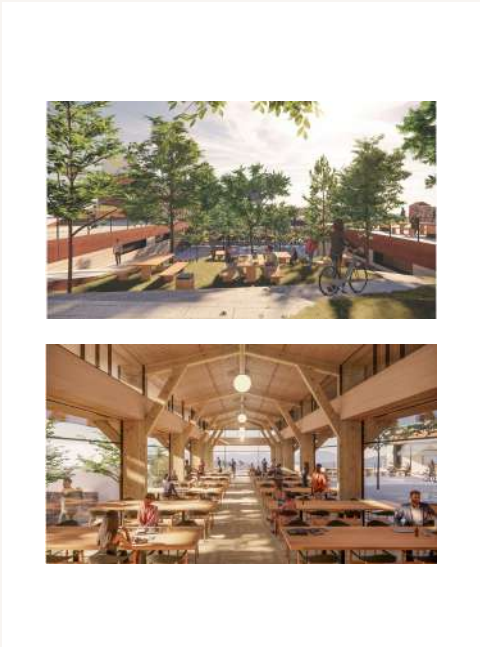
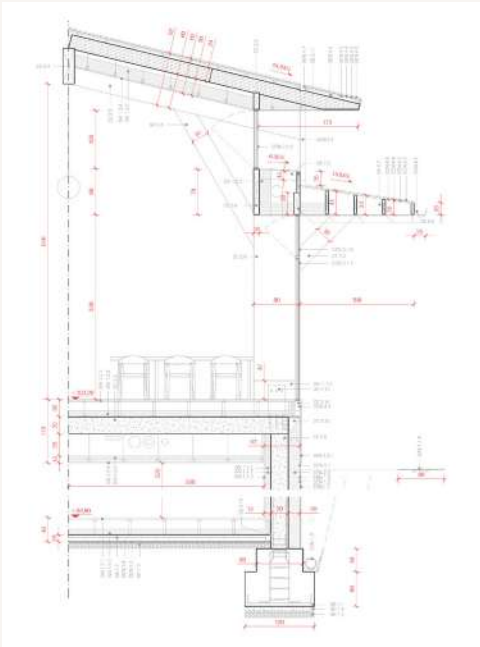
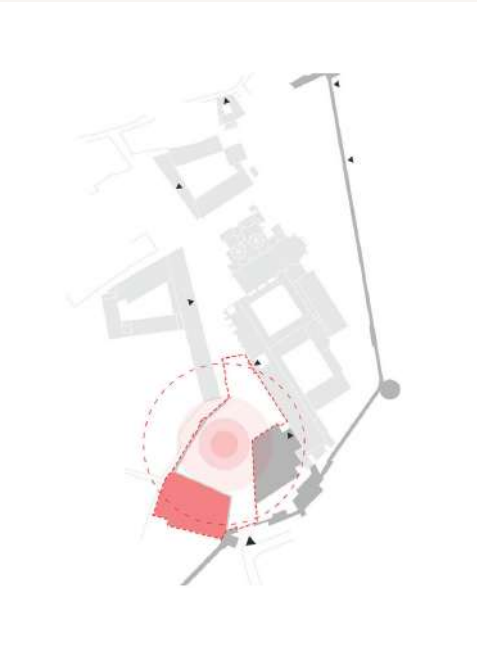
Des del punt de vista urbanístic, es proposa transformar l'actual aparcament de davant de l'edifici de Sant Domènec en un nou centre pel campus del Barri Vell de la Universitat de Girona. L'espai es concep com una plaça de prioritat per als vianants amb qualitats de parc, que funciona al mateix temps com a bosc urbà i mirador. L'objectiu és equilibrar un entorn altament edificat amb un espai natural i de qualitat destinat al descans i a la contemplació dels estudiants. En aquest sentit, la relació entre Sant Domènec i la biblioteca adjacent així com els seus accessos serà fonamental.

Pel que fa a l'àmbit arquitectònic, el projecte parteix d'una lectura acurada de l'entorn per entendre'n les condicions espacials i volumètriques. A partir d'aquesta anàlisi s'identifiquen reptes i oportunitats que orienten una proposta capaç de respondre a les necessitats del

campus. Es tracta d'ampliar els serveis actuals amb nous espais d'estada —tant interiors com exteriors—, de treball i de formació cultural, per tal d'enriquir la vida universitària.

Finalment, en l'àmbit constructiu, el projecte té en compte la presència d'un gran mur de contenció històric que divideix l'espai i genera importants desnivells així com un bosc urbà en estat degradat amb pendent acusat. La resposta constructiva estableix un diàleg entre allò vell i allò nou, el pesant i el lleuger, l'alt i el baix. A nivell material, cal respectar el caràcter històric del Barri Vell, tot incorporant tècniques i materials contemporanis amb honestat i coherència.

Com a referència, s'escull la Mensa Polyterrasse de l'ETH de Zúric, un projecte que afronta reptes similars —desnivell, accessibilitat, divisions urbanes— i que crea una gran terrassa pública amb vistes; comparteix, per tant, conceptes clau amb l'espai d'oportunitat de Girona.

g.15

L'Enllaç

Seminari Diocesà de Girona

Vanessa Giannetti

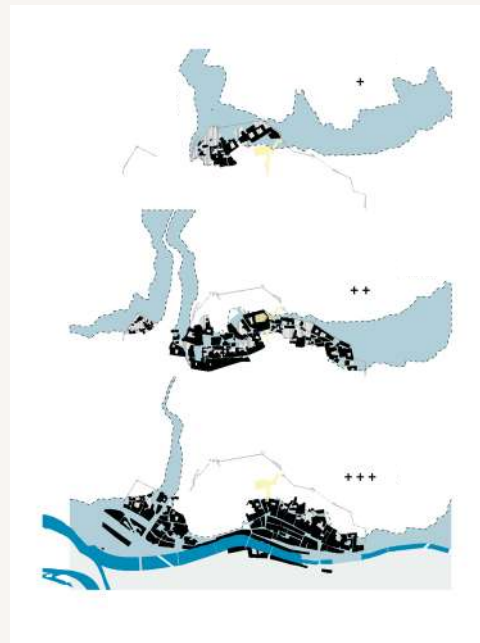
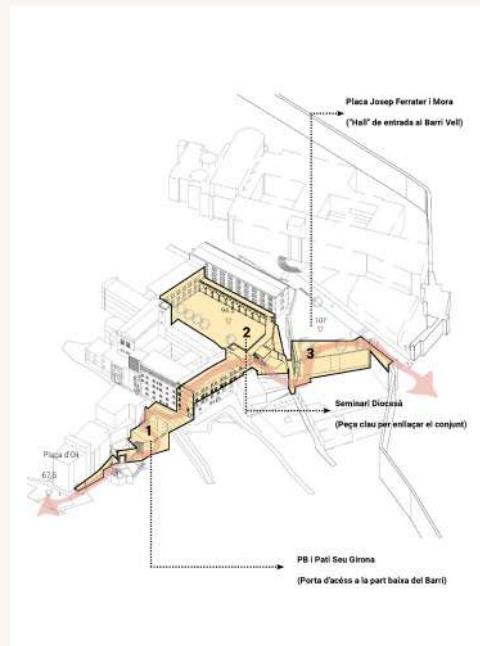
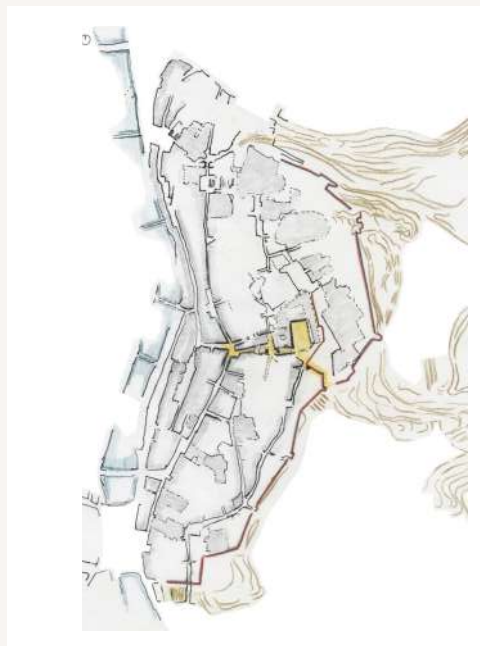
2024
EPS-UdG
Girona

El Barri Vell necessita crear vies d'accés per fer possible la connexió transversal, activar els espais públics i equipaments existents per alinear-se amb la nova visió que té l'Ajuntament per a la ciutat de Girona, el projecte GiroNat.

Aquest treball consisteix en un nou equipament: l'Enllaç. Un nou eix cívic i naturalitzat, capaç de connectar els desnivells del barri, generar noves sinèrgies i usos per a la comunitat i activar els equipaments existents a partir d'un disseny articulat per petites peces i nous paisatges.

El denominador comú és el verd i la materialitat. L'Enllaç és versàtil; és com un petit viatge ordenat per parades estratègiques; hi ha pautes de moviment i espais d'estar... El ritme el decideix l'usuari. En aquest "viatge" s'activen espais del barri fins avui inaccessibles per la comunitat, s'obre camí per l'edifici del Seminari i es revela el seu gran pati.

L'àmbit és l'enllaç entre tres espais d'oportunitat, cadascun amb la seva identitat: l'entrada al barri, la plaça de Josep Ferrater (espai obert, sense límits visuals); el conjunt del Seminari i el seu pati com a node (espai intermedi, obert i limitat); i la planta baixa de la Seu de Girona com a pas al cor del barri (espai dens, tancat).

d Demarcació de Girona

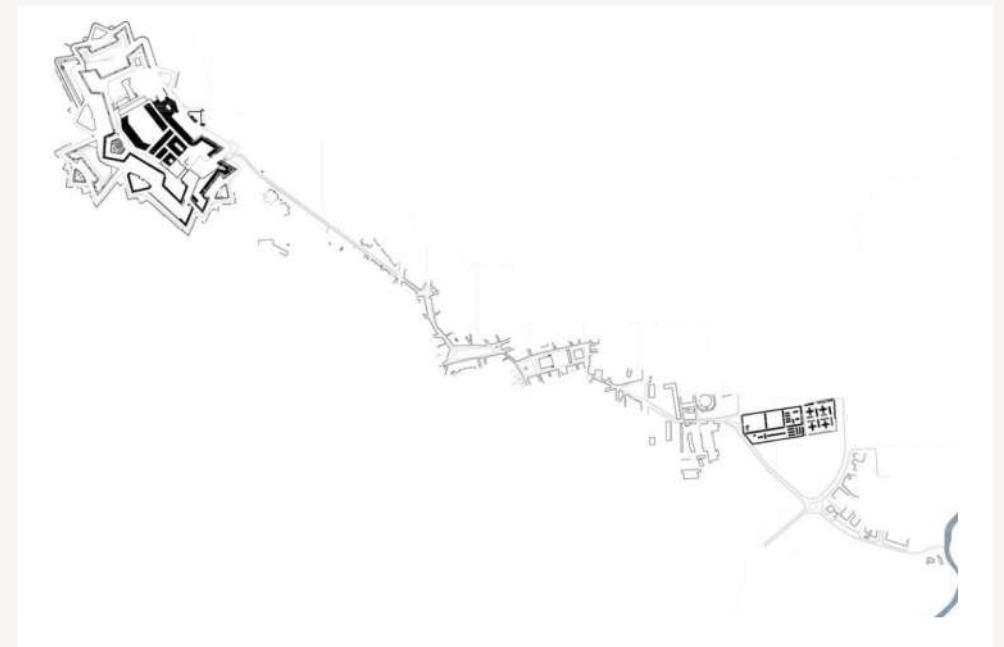
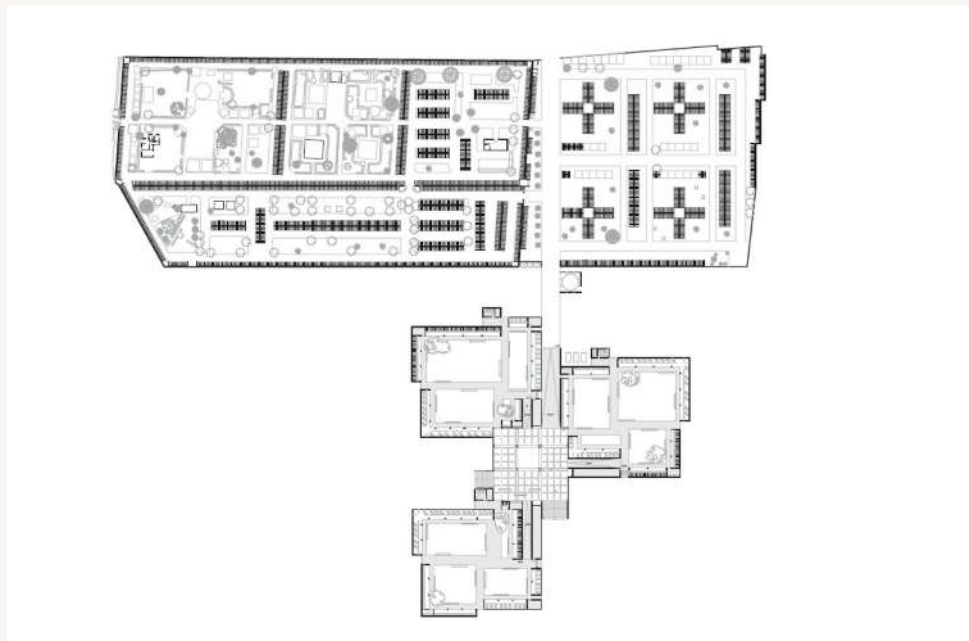
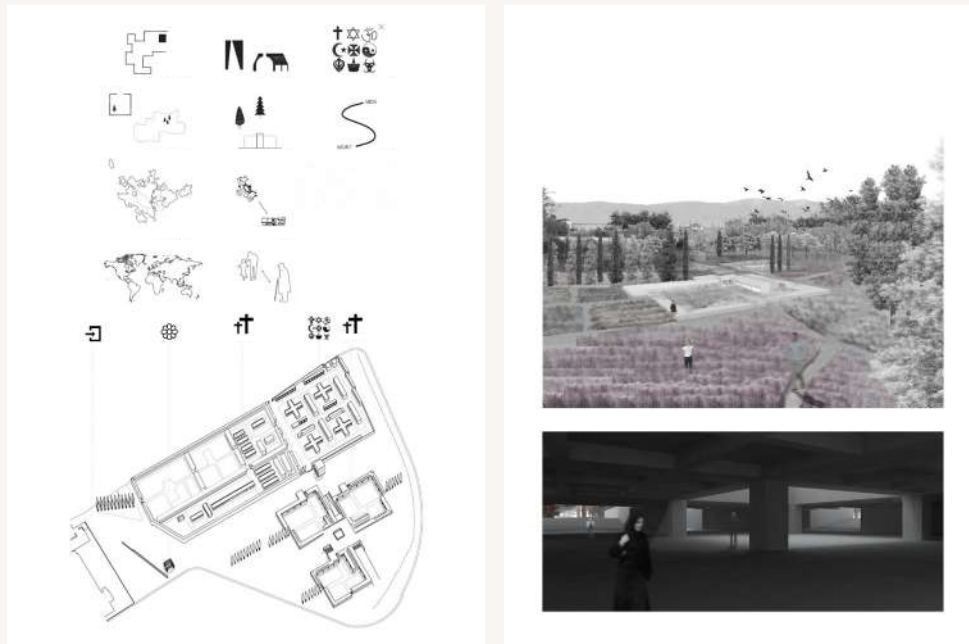
d.01

Cendra, memòria i espai verd

Intervenció arquitectònica i paisatgística entre Figueres i el Manol

Adriana Vázquez Balló

2015
EPS-UdG
Figueres

La lectura del lloc.

El projecte es troba en els darreres del cementiri original. Analitzant la ciutat s'ha descobert que hi ha un eix de places que uneix aquesta privilegiada situació amb el poc visitat Castell de Sant Ferran.

Per aquesta raó, no tan sols s'ha de trobar el concepte del que pot arribar a ser un cementiri, sinó que la proposta també ha de ser capaç de lligar dues trames ben diferenciades com són la urbana, que ve per l'oest, i la plana de l'Empordà, que ve per l'est.

El concepte.

Enfrontar-se a un projecte d'aquestes característiques és difícil: primer, perquè és un tema que tothom evita; segon, perquè cal un estudi de les tradicions i costums regional i, per últim, pel vessant metafísic i filosòfic. És per això que el projecte planteja la necessitat de trobar la "capacitat del pensament simbòlic".

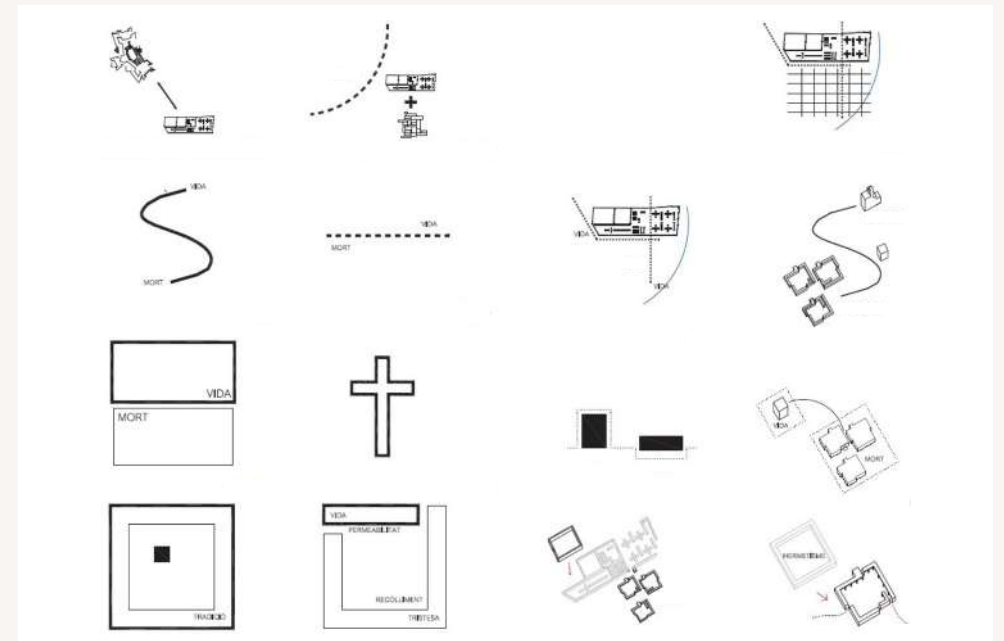
La proposta.

—Cementiri i paisatge: si el que s'intenta es realitzar una necròpolis el més permeable possible, el parc i el paisatge que l'envolten tenen una importància cabdal.

—Situació entre ampliacions: l'ampliació s'ha col·locat just en el punt on conflueixen els dos tipus de trames de nínxols i tombes. La primera, a l'esquerra, està catalogada i la segona, que és la més recent, no conté cap valor històric ni segueix cap model.

—La mort és un final per algú però, per la resta, la vida no es deté. D'aquí la importància d'un recorregut on et vas trobant fites i elements d'interès i que no et permet tornar enrere. Es planteja un recorregut continu, on no cal entrar i sortir pel mateix punt.

—La mort és un buit. Per aquesta raó, el cementiri proposat és un element parcialment enterrat format per tres grans buits com a símbol de pèrdua d'algun ésser estimat.

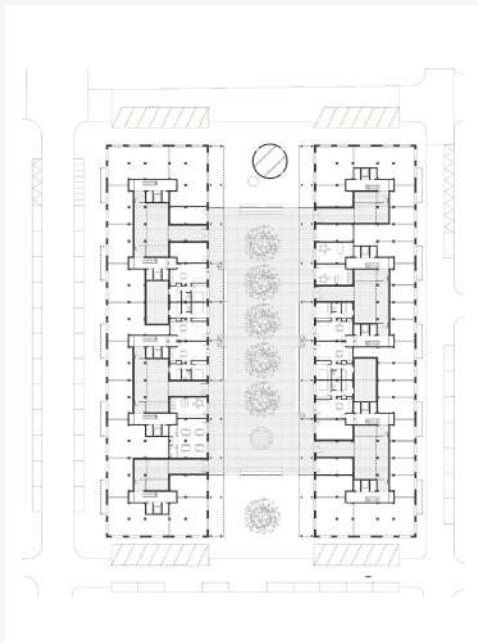
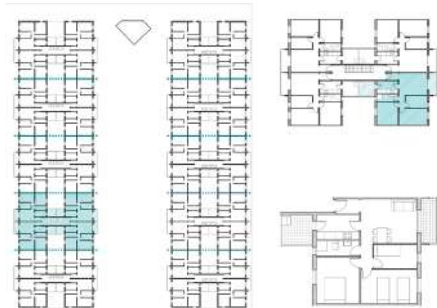
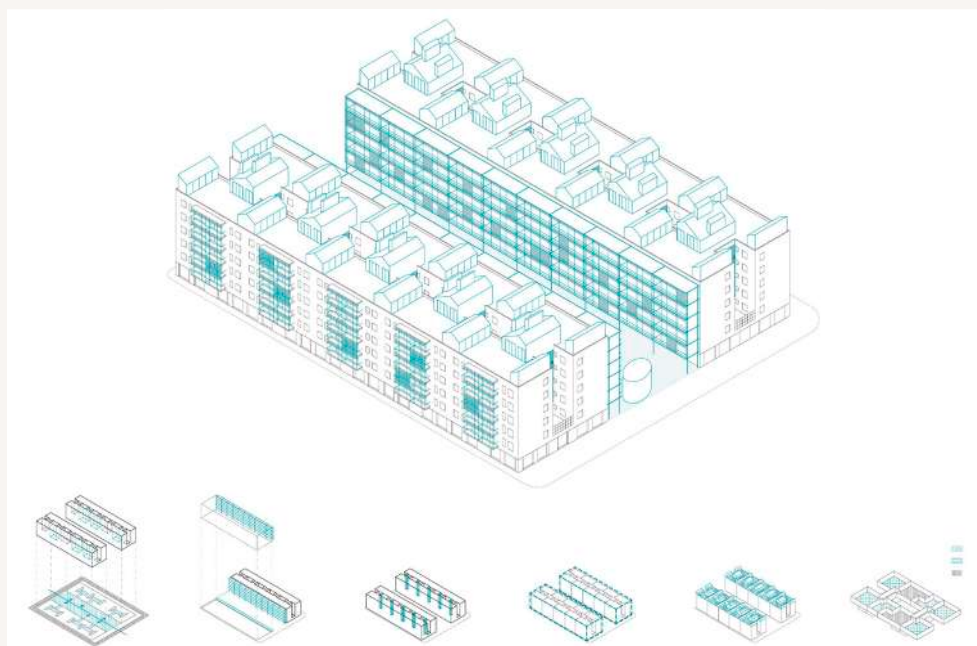

d.02

Transformació del grup Sagrada Família

Eva Casadevall Gubau

2016
EPS-UdG
Salt

El grup d'habitatges Sagrada Família, construït a finals dels anys seixanta al Sector Centre de Salt, formava part d'un pla de reforma urbana que preveia enderrocar els habitatges existents per construir-ne de nous. Com que els edificis no presenten problemes estructurals, es proposa una alternativa menys dràstica i més sostenible: mantenir els edificis existents i transformar-los a partir d'intervencions concretes, tant per millorar-ne les seves condicions físiques a nivell tèrmic, accessibilitat, etc., com per millorar la forma en què són utilitzats.

El conjunt té un total de dos-cents habitatges i ocupa una illa del barri. Està format per deu edificis idèntics de cinc plantes, organitzats en dues barres paral·leles.

A partir de l'anàlisi dels edificis i del seu context social, es proposen sis estratègies d'intervenció a diferents escales i independents entre elles perquè es puguin dur a terme per fases, en funció de les prioritats i de la disposició de recursos econòmics.

Les estratègies d'intervenció són les següents:

- Reconfigurar la planta baixa del conjunt: convertir l'interior d'illa en un espai verd pels veïns, reubicar-hi els accessos als edificis i diversificar els usos dels locals.
- Dotar d'espai extra els habitatges a partir d'una galeria annexada a les dues façanes que donen al pati interior d'illa.
- Dotar cadascun dels edificis amb ascensor.
- Condicionar tèrmicament els edificis amb l'aïllament de façanes i cobertes, substituir tancaments i instal·lar sistemes passius de captació d'energia.
- Convertir les cobertes planes en un espai més pels veïns i dotar-les amb trasters per tal d'ampliar la capacitat d'emmagatzematge dels habitatges.
- Diversificar les tipologies d'habitatges, passant d'una única distribució de tres habitacions petites a habitatges amb estances de major qualitat d'una, dues o tres habitacions.

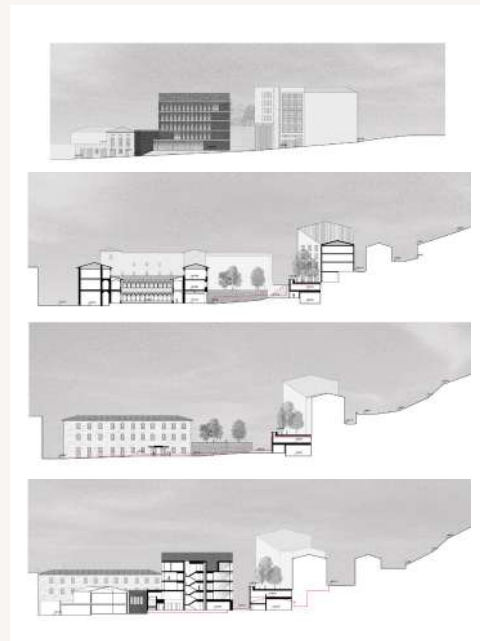
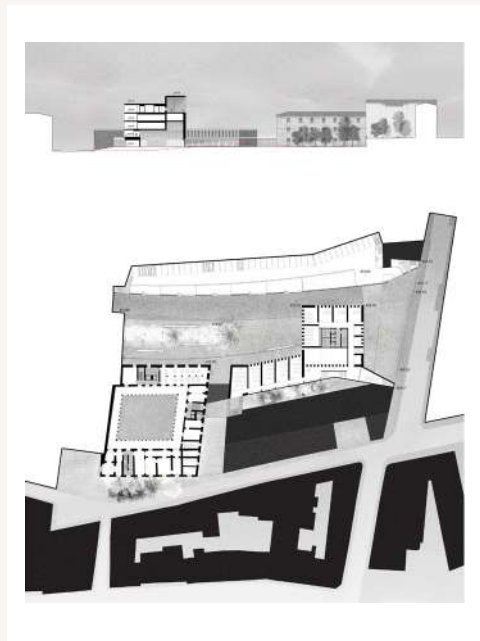
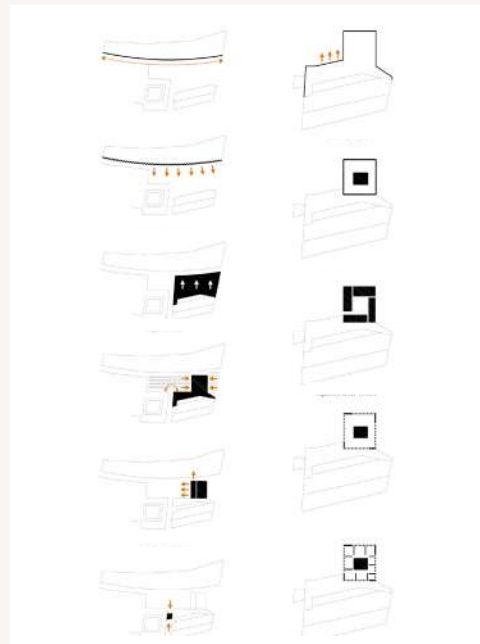

d.03

Ordenació interior de pati d'illa i ampliació de l'Escola d'Art i Superior de Disseny d'Olot

Joel Padrosa Redondo

2016
ETSAB
Olot

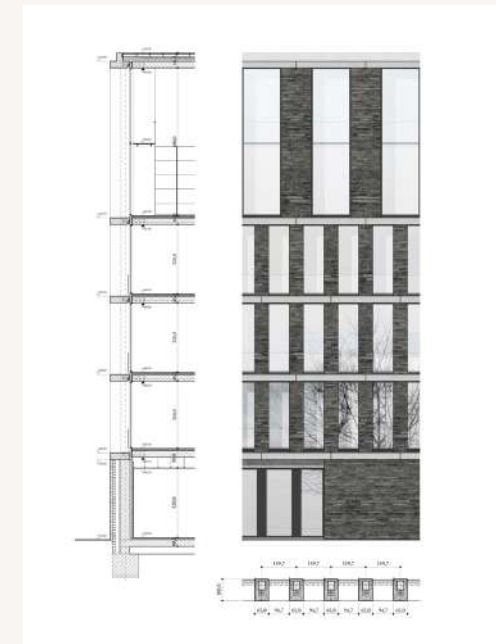
El projecte es situa a la ciutat d'Olot, en el sector límit del nucli del barri vell amb l'eixample i a la falda del volcà Montsacopa. L'emplaçament es delimita per l'avinguda de Girona, que és la via principal d'arribada; la ronda de Sant Bernat al costat est; el carrer de Sant Bernat al costat nord, paral·lel al volcà; i el carrer de Pare Antoni Soler al costat sud, embegut amb la plaça del Carme. Aquest sector engloba el conjunt històric de l'església i el claustre del Carme.

L'abast del projecte el formen dues línies de treball: la primera ordena el sector de Sant Bernat, delimitat pels carrers anteriorment esmentats en què el POUM és insuficient i la segona, que és arquitectònica, resol la unió entre els dos edificis mitjançant l'ampliació de l'escola d'art d'Olot.

La proposta urbanística té dues voluntats: en primer lloc, donar continuïtat al carrer dels Sastres, que desemboca en la ronda de Sant Bernat, i que cus la nova plaça que

és el *hall* d'accés a la ciutat; i en segon lloc, agrupar el desnivell del volcà al costat del carrer dotant-lo d'una feixa construïda on es col·loca el pàrquing i botigues a nivell de carrer.

Pel que fa a l'ampliació de l'escola, el programa es divideix en dos edificis: l'existent, dins el claustre del Carme, i el nou edifici, que es situa dins la nova plaça. La definició volumètrica busca una millor relació entre els edificis existents i el nou. L'ampliació s'ha anat impregnant amb l'aire del Claustre: edificació de formes quadrades, de claredat estructural, sòlida, amb massa pètria, el forat vertical del barri Vell, pilastres i el gruix de les parets. El procés ha estat un anar i venir entre la tradició i l'actualitat, tot buscant un diàleg natural i fluït entre les dues peces sense buscar solucions massa estridents.

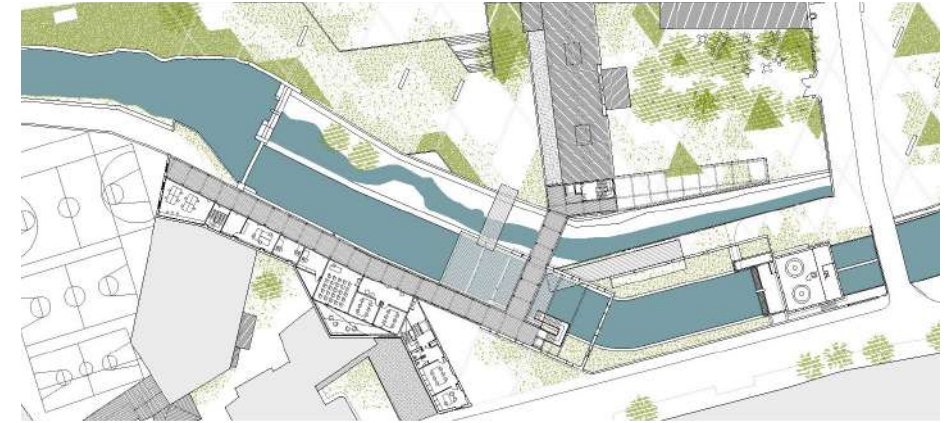
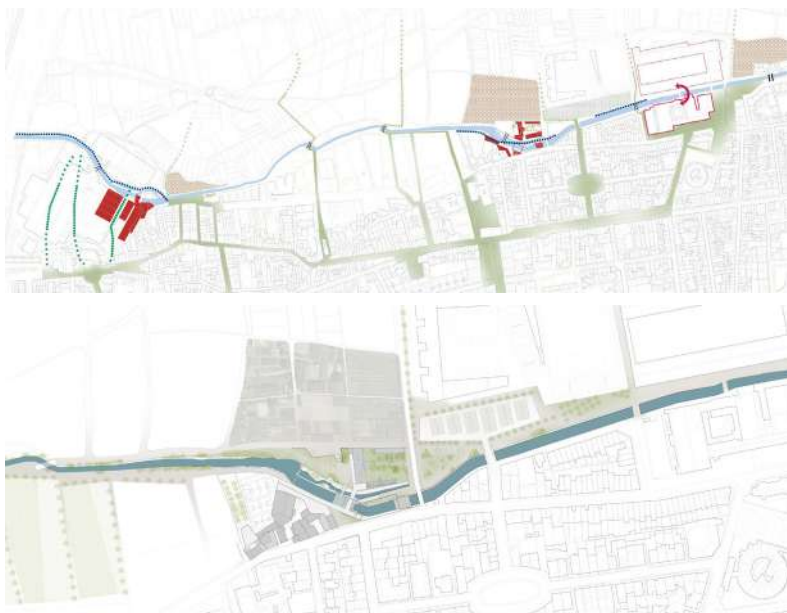
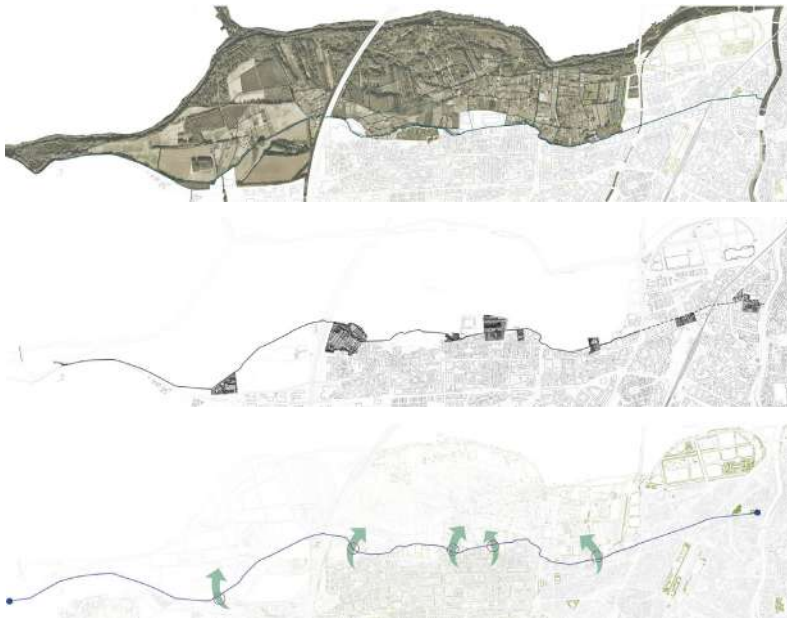
d.04

Centre de l'Hort i les Deveses

Rehabilitació del Molí de l'antic escorxador municipal com a equipament per al parc de les Deveses de Salt

Jordi Collell Puig

2016
EPS-UdG
Salt

La sèquia Monar se situa al límit entre el nucli urbà de Salt i l'espai natural de les Hortes, les Deveses i el riu Ter.

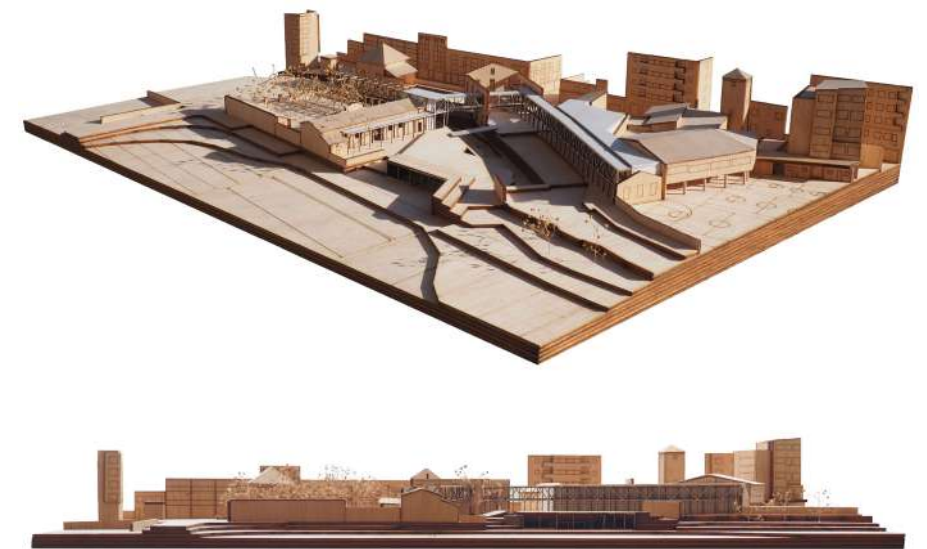
La sèquia es pot creuar per pocs llocs, la majoria dels quals es corresponen amb les antigues indústries tèxtils reconvertides en equipaments i centrals hidroelèctriques. En un d'aquests punts és on s'emplaça el projecte, que vol esdevenir l'element connector entre l'entorn urbanitzat i l'entorn natural mitjançant un nou equipament.

El projecte proposa la creació d'una seu per al parc de les Deveses situada en dos edificis existents a banda i banda de la sèquia, l'antic escorxador municipal i el Molí, les ruïnes d'una antiga fàbrica tèxtil que es reconvertiren parcialment en central hidroelèctrica.

El projecte uneix aquests edificis entre ells, físicament i visualment, mitjançant una estructura lleugera per tal

de crear un conjunt unitari. Aquesta estructura permet les comunicacions internes dels edificis i alhora condueix les circulacions que travessen el projecte. El centre del conjunt se situa en una plataforma sobre la sèquia, entre els murs despullats de l'antiga nau de la fàbrica, que es conserva com a ruïna i que serveix de vestibul urbà per al conjunt.

A l'antiga fàbrica del Molí s'hi situen les aules de formació i els espais administratius del parc i a l'antic escorxador, la zona d'atenció als visitants i el bar. En un nou edifici situat a la cota de les hortes s'hi proposa un espai de suport a l'activitat hortícola i de manteniment del parc, amb vestidors, magatzems i lloguer d'eines.

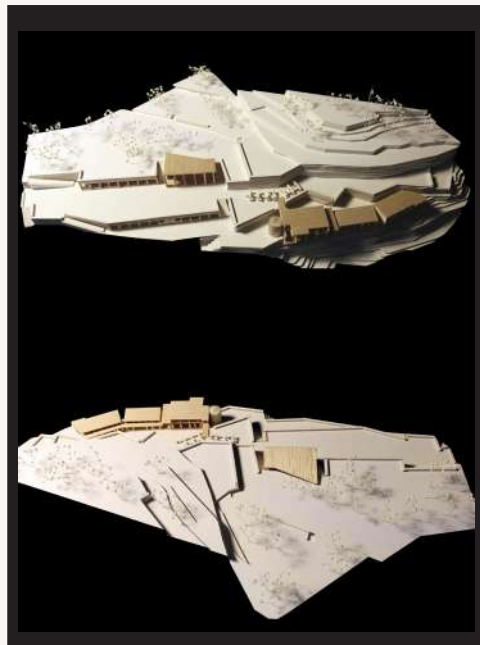
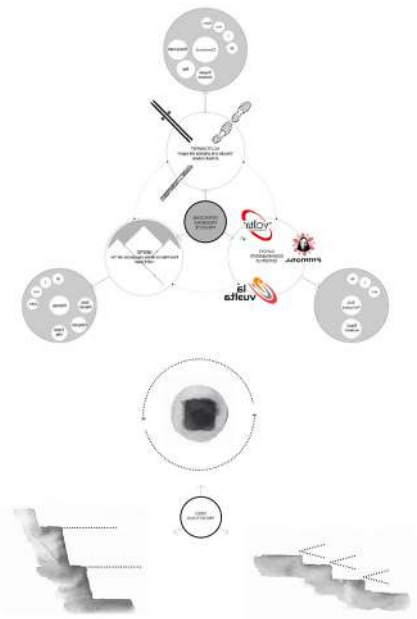
d.05

Centre d'esports de muntanya

Recuperació de la zona del castell de Camprodon
per a la promoció turística de la vall

Lluc Sanz Torres

2016
EPS-UdG
Vall de Camprodon

La proposta busca recuperar la zona del castell de Sant Nicolau, en estat d'oblit, per mitjà de l'emplaçament del projecte que, juntament amb un programa d'ús vinculat a la promoció dels esports de muntanya, pugui aportar un canvi al model de turisme del qual viu directa o indirectament gran part de la població de la Vall de Camprodon.

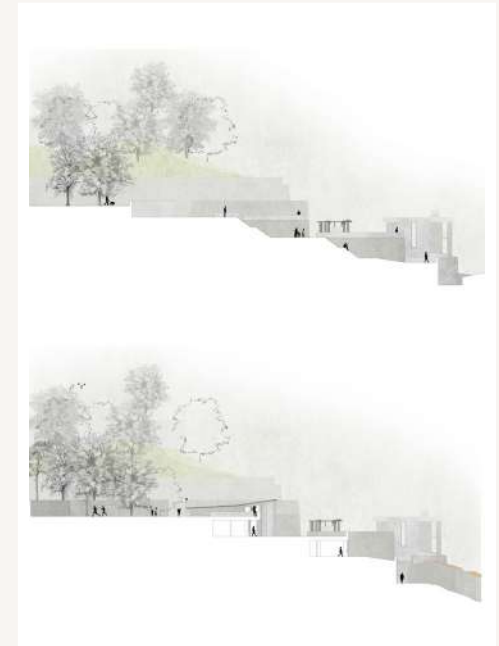
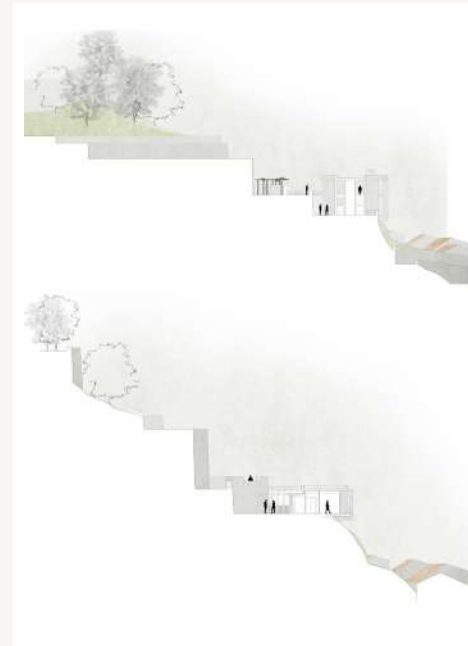
L'evolució històrica de la localitat és inconcebible sense la presència de la fortificació. La característica de població fronterera i estratègica la determinà com a un punt de defensa del comtat i, més endavant, del Principat de Catalunya. Durant l'edat mitjana, els territoris es van anar omplint de castells, que eren instruments d'estabilització de les microsocietats de frontera.

Camprodon conviu a dia d'avui amb les ruïnes d'un castell, que es troben en un turó privilegiat de la vall. Per aquest motiu, mirem d'on mirem la localitat veiem

que destaca aquesta elevació natural del terreny: és una imatge que no es pot dissociar del conjunt del poble. Encara són perceptibles les traces dels antics baluards i muralles que han estat tapats pel pas del temps, l'aprofitament agrícola dels terrenys i el creixement de la vegetació.

La relació amb la ruïna del castell es planteja des de l'actitud de fer-la present gràcies a la implantació de la proposta, però a la vegada es busca tenir-hi el mínim contacte. D'aquesta premissa es deriven les idees base del projecte:

- L'ordre de les circulacions en el conjunt sempre té la presència dels murs que es conserven.
- Les alçades del projecte venen imposades en relació a les altures dels murs preexistents.
- L'adaptació a la topografia parteix de la idea de generar un esglaonament que permet diverses plataformes de contemplació del paisatge i que, a la vegada, ajuda al funcionament programàtic de l'edifici.

d.06

Centre sociosanitari Sant Jaume

Una galeria, una pèrgola i una escala

Pau Vila Camprodon

2016
EPS-UdG
Olot

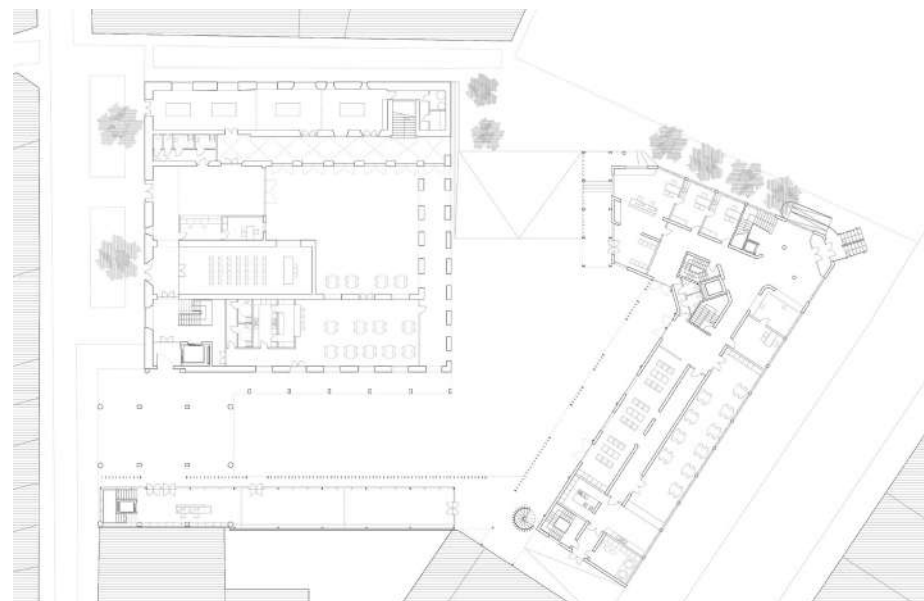
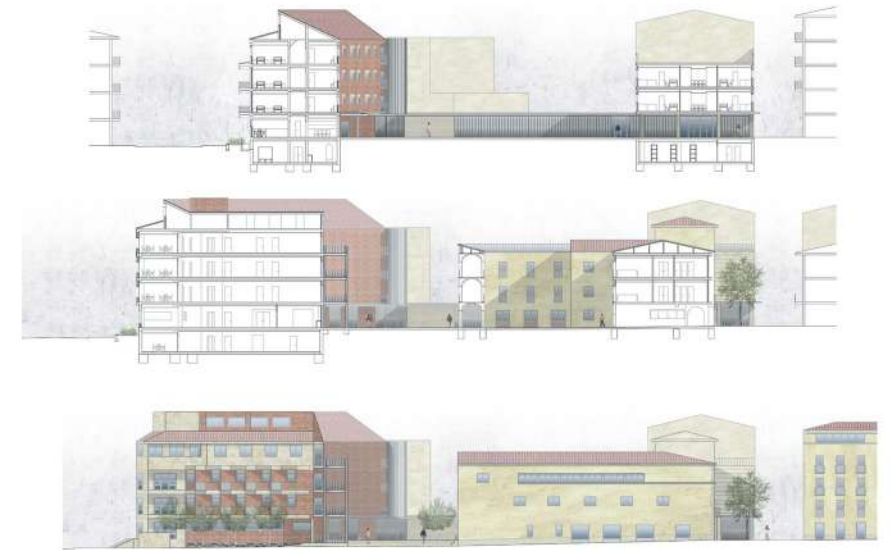
El projecte consisteix en una intervenció general de rehabilitació sobre els edificis que conformaven l'antic Hospital Sant Jaume d'Olot. La principal premissa de la intervenció és obrir l'espai lliure residual generat per les edificacions construïdes existents cap a la ciutat, per generar un nou espai públic peatonal que serveixi de nexa d'unió entre tres vies principals de la ciutat d'Olot: el carrer de Sant Francesc, el carrer del Doctor Fàbregues i el carrer de Camil Mulleras.

La proposta d'intervenció es centra principalment en l'extracció de diferents volums i construccions que han anat completant l'edificació existent al llarg del temps. S'allibera volum construït per guanyar espai públic peatonal i vincular-hi l'activitat de tres equipaments públics que busquen la interacció d'ús entre ells: un geriàtric, una residència d'estudiants i un consultori mèdic. La proposta d'ús de la intervenció és la de donar continuïtat al servei sanitari que ha tingut aquesta edificació cèntrica de la ciutat d'Olot al llarg de la seva

història. S'afegeix l'ús de residència d'estudiants per afavorir les sinèrgies entre usos que engloben diferents generacions de població.

El resultat final de la intervenció, un cop fet l'exercici d'extracció de l'edificació existent, és l'execució de tres elements constructius que permeten completar aquest nou espai públic generat i lligar-lo de forma més amable amb les dues edificacions existents.

Aquests tres nous elements construïts són una galeria, una pèrgola i una escala, i s'executen amb la mateixa materialitat i intencionalitat constructiva. Es busca donar una idea de conjunt a aquest nou espai públic, completant les edificacions existents i connectant-les entre elles.

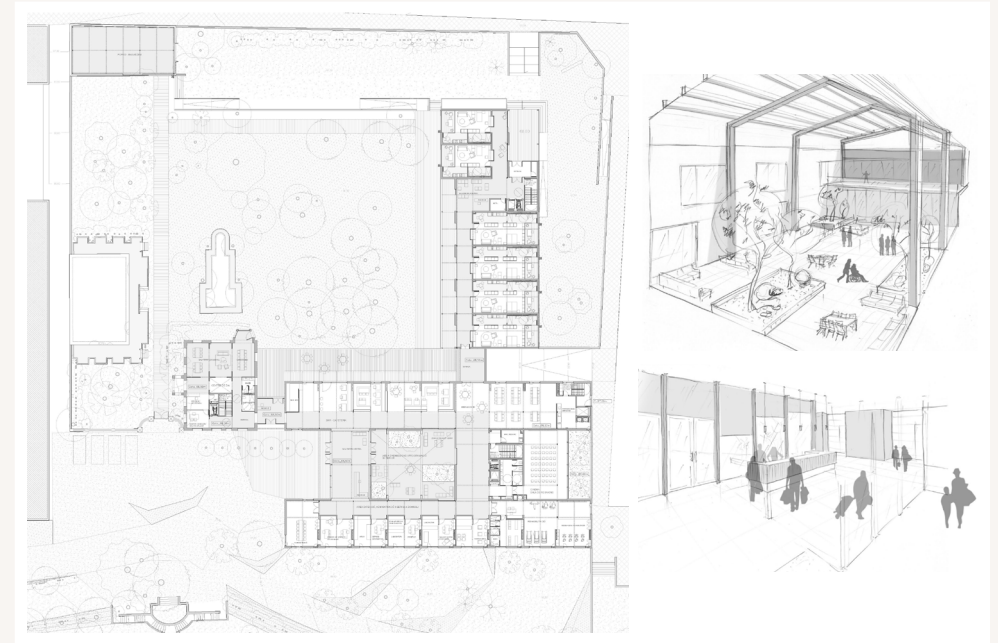
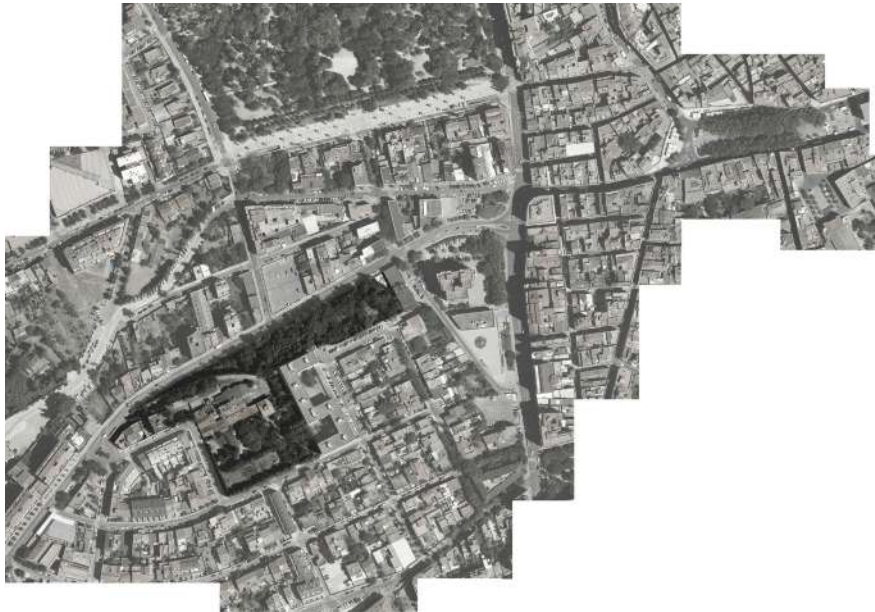
d.07

Restaurar, rehabilitar i edificar

Residència per a la tercera edat i centre de dia
als jardins de l'antiga casa i fàbrica surera Koëpke

Sara Palmada Castells

2018
EPS-UdG
Figueres

Al centre de la capital alt empordanesa, concretament, en un punt de l'eix que dona accés a la capital per ponent, s'ubica una antiga fàbrica surera actualment en desús. El conjunt consta d'una gran extensió de terreny format per uns grans jardins, una antiga casa i diverses naus que formaven la fàbrica Koëpke.

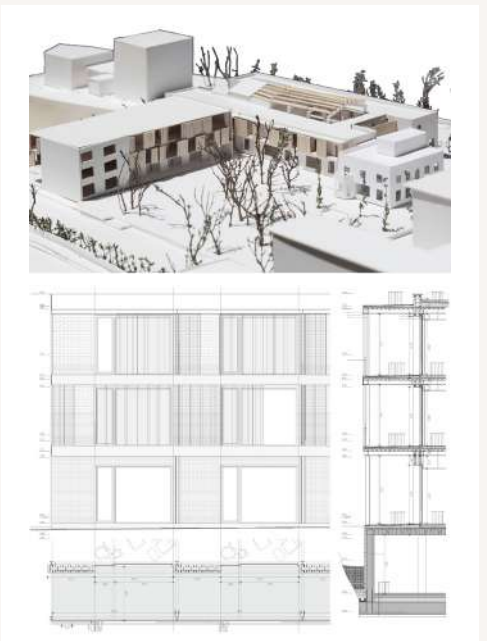
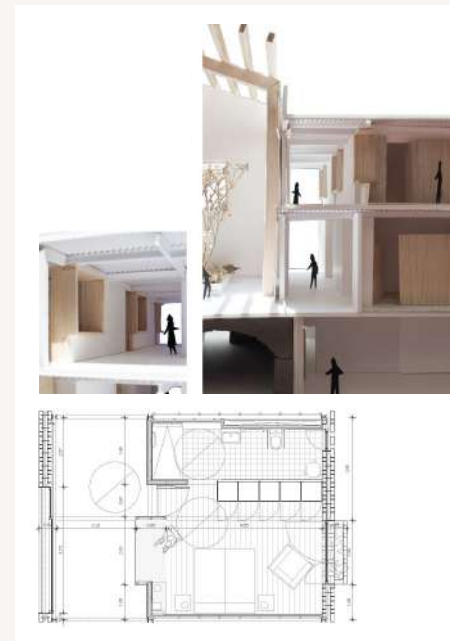
El projecte vol tornar a donar vida a la fàbrica mitjançant dos intencions principals. Per una banda, la rehabilitació, reconstrucció i edificació d'un nou equipament públic residencial per a la tercera edat format per un centre de dia, una llar residencial i apartaments tutelats que donen resposta a la manca de places actual d'aquest sector a Figueres i a la comarca de l'Alt Empordà. Per altra banda, la projecció d'una proposta urbanística amb l'objectiu de connectar i millorar l'accessibilitat de l'equipament amb la ciutat, així com de millorar la mobilitat del barri contigu mitjançant la rehabilitació de l'antic jardí en un parc.

El parc jardí Koëpke.

El gran desnivell que separa la fàbrica amb el centre, és resolt amb la creació de petits racons, que sorgeixen de l'organització d'un terreny escarpat i salvatge, fent ús de feixes, talussos i rampes; i amb la rehabilitació de murs de contenció, escalinates i altres elements que actualment formen part del jardí i que estan en mal estat. En tot cas, l'actuació està en equilibri entre l'arquitectura existent, de gran valor arquitectònic, i la construcció de nous elements que ajuden a configurar el Parc Jardí.

La residència.

La residència està dividida en tres usos clarament separats en tres edificis i amb tres intervencions diferents, i compta amb un soterrani d'ús comú on s'organitza el pàrquing per a vehicles, la zona d'ús del personal, la zona de serveis comuna i un pati privat envoltat per l'edifici com si l'abracés. L'edifici preveu l'allotjament total per a setanta residents.

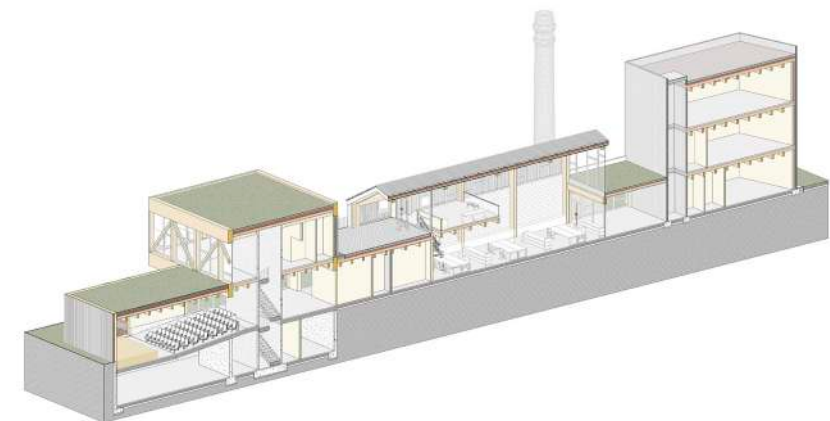
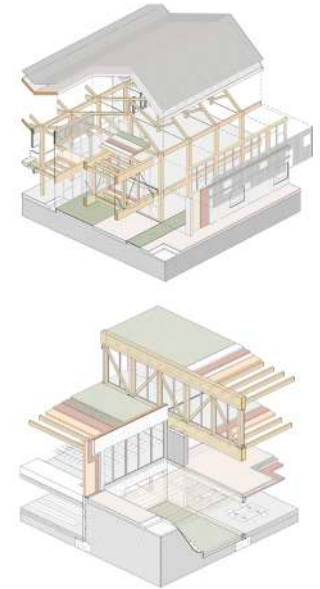
d.08

Biblioteca de la Bòbila

Nou centre cultural a Figueres

Alexandre Solés Salesa

2020
EPS-UdG
Figueres

Degut a l'elevat nombre d'usuaris que assumeix l'actual biblioteca de Figueres, que no només dona servei a la ciutat sinó també als municipis propers, ha esdevingut petita i insuficient. El projecte parteix de la necessitat de la ciutat de disposar d'una segona biblioteca que esdevingui la central, que agrupi diversos dipòsits, documents i arxius escampats en diferents equipaments secundaris de la ciutat, a la vegada que doni el servei de biblioteca convencional.

La proposta s'emplaça a l'antiga bòbila de can Carreres, situada a l'extrem sud-est de la ciutat de Figueres. Un espai a menys de deu minuts caminant del centre, que està bastant infrautilitzat degut a la seva situació marginal a l'altra banda de les vies del tren.

Així doncs, la proposta parteix del reacondicionament i ús de diversos edificis preexistents dins el sector de la bòbila, així com de la construcció d'un nou edifici que lliga el nou programa de la biblioteca. La

proposta també busca que la construcció d'aquest nou equipament serveixi com a dinamitzador de la zona a la vegada que ordeni tot el traçat urbà del sector.

El projecte aprofundeix en la definició de l'entorn immediat i en la determinació d'una proposta de biblioteca amb un de programa variat que dona resposta a les noves necessitats socials i culturals de la ciutat.

Tant els interiors com les façanes exteriors aprofundeixen en la relació amb la ceràmica, com a element representatiu del caràcter originari de l'espai, i amb la fusta, interpretada com una nova manera de projectar i construir els espais. La planta baixa del conjunt es compon, en bona mesura, de la ceràmica dels murs originals de la bòbila, mentre que tots els tancaments de la planta pis seran de vidre i fusta. D'aquesta manera, s'emfatitza el contrast entre l'existent, representat amb la ceràmica, i l'obra nova, representada per l'estructura i tancaments de fusta.

d.09

Escola Municipal de Música Juli Garreta i Arboix

Centre per als estudis de música, dansa i altres arts a Sant Feliu de Guíxols

Rubén Milena Segura

2020
EPS-UdG
Sant Feliu de Guíxols

El projecte neix de la necessitat d'ampliar els espais de l'escola de música de Sant Feliu de Guíxols, deguda a la creixent demanda de places durant els darrers anys.

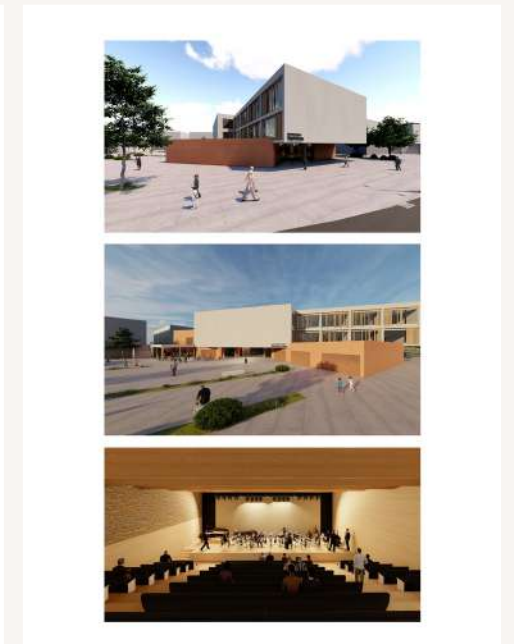
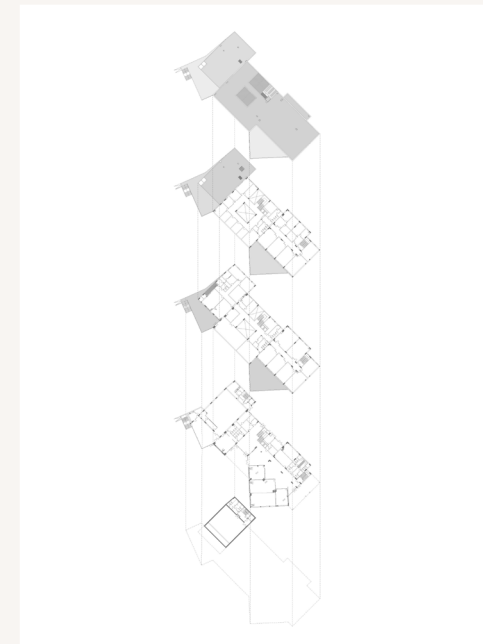
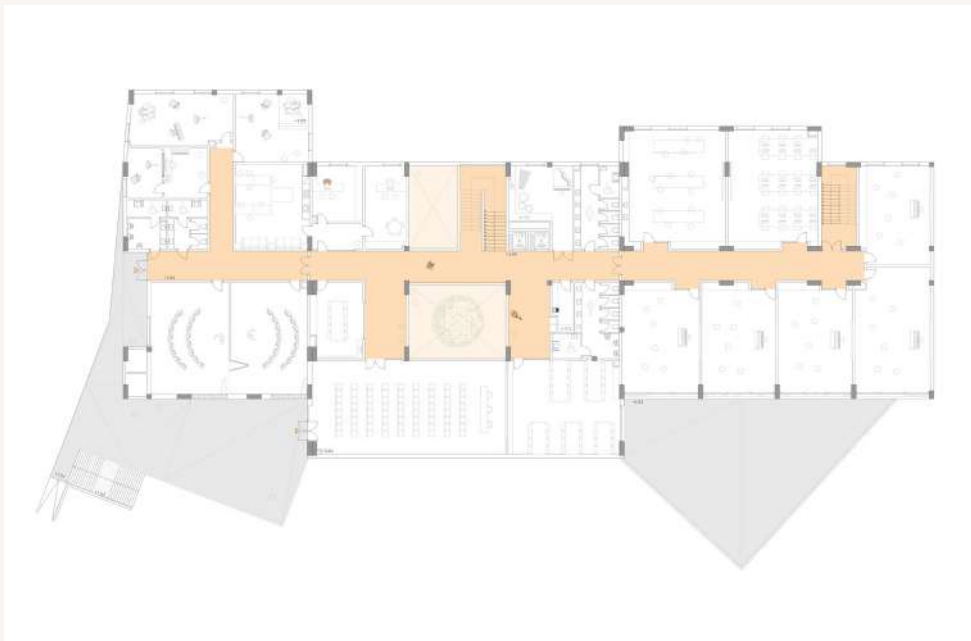
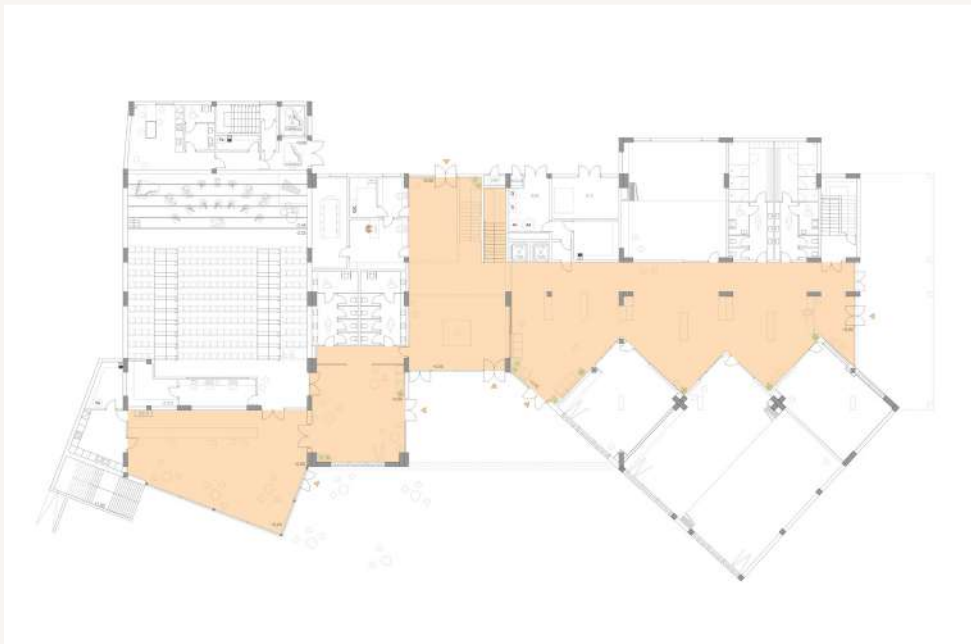
L'emplaçament es considera idoni perquè es troba entre un nucli d'equipaments culturals i perquè és molt proper a l'actual escola de música i d'altres equipaments on es realitzen diverses activitats extraescolars. El projecte genera una reordenació urbana: l'edifici s'estableix com a lligam del nucli d'equipaments existent, genera un gran espai de relació entre ells en forma de plaça i dona ús a un espai actualment marginat i descontextualitzat —un aparcament en superfície—, tot i trobar-se en un indret privilegiat.

El projecte resol tot el programa d'escola de música i incorpora la dansa, el teatre i les arts plàstiques, que actualment es desenvolupen en escoles públiques del municipi —a la ciutat no es disposa d'un espai propi per dur-les a terme—.

Pel que fa a la implantació, donada la geometria irregular de la parcel·la, la diferència d'alineacions dels carrers amb edificis contigus i les servituds d'accés al teatre o al pavelló, *a priori* es fa difícil establir unes directrius que responguin a tota la problemàtica com a conjunt. Així doncs, el projecte neix d'una sobreposició de prismes quadrats que s'adaptin als accidents de l'entorn.

La planta baixa s'adapta, absorbeix les desalineacions i resol el desnivell amb la carretera; el moviment direcciona l'usuari a cadascuna de les entrades dels usos complementaris. En aquesta planta es situen el programa de dansa, els usos comuns, el bar i l'auditori.

Les plantes superiors, s'alineen ortogonalment amb l'edifici veí i resolen el programa majoritari d'escola de música, complementat amb aules d'arts plàstiques, informàtica, zona de professors i un espai annex amb accés independent per a les corals, grups locals i estudi de gravació.

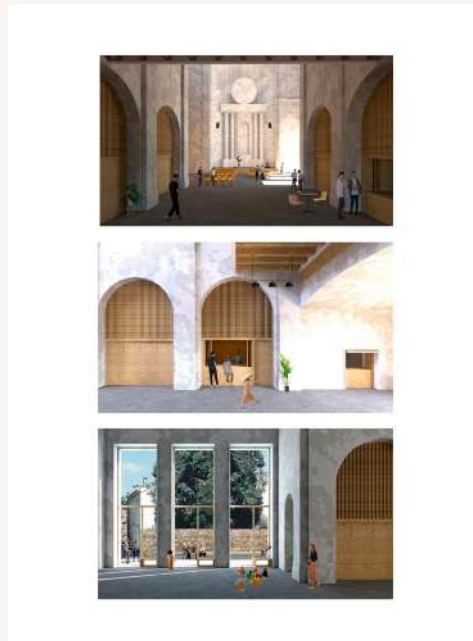
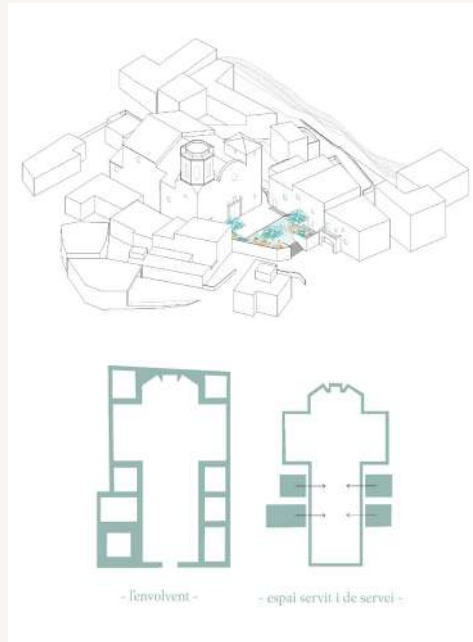
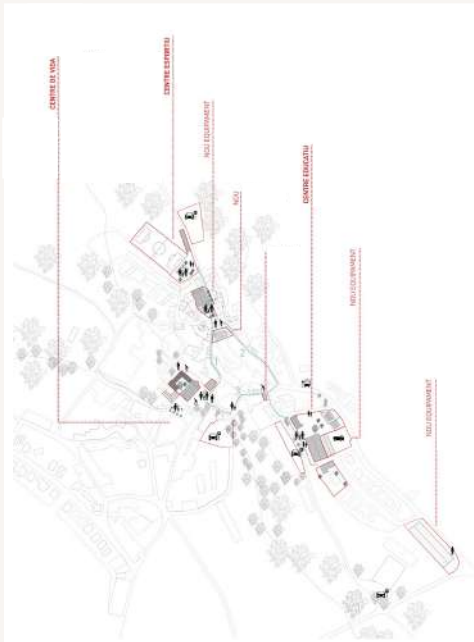
d.10

La nova consueteta

D'església a espai cultural

Aina Brugués Potrony

2021
EPS-UdG
Lladó

consuet-a
adj. Sòlit, ordinari, acostumat.

La consueteta era el recull de les pràctiques litúrgiques quotidianes d'una parròquia. Esdevenia la norma a seguir, derivada del costum, pels nous clergues.

El projecte proposa la rehabilitació i el canvi d'ús de l'Església de Sant Feliu de Lladó, un edifici que, com altres edificis eclesiàstics arreu del territori, va tenir un paper cabdal en la construcció, consolidació i desenvolupament del poble, però que ha quedat infrutilitzat i s'ha convertit en una icona visual del poble però amb les portes tancades.

A escala urbana, es crea una proposta d'estratègia de reorganització d'usos i espais i s'introdueixen edificis potencials actualment en desús, amb l'objectiu de crear una xarxa d'equipaments que es complementen i revitalitzen el poble. Un d'ells és l'Església de Sant Feliu.

El projecte vol tornar a obrir les portes d'aquest edifici: reescriure una nova consueteta ara, amb pràctiques i usos que responen a les necessitats de la societat actual. Es pretén convertir la consueteta en un espai cultural, un punt de trobada i un espai generador de projectes locals que fa d'aixopluc a les iniciatives de col·lectius i entitats de Lladó.

Un edifici del poble i pel poble. Un espai pedagògic, intergeneracional, temporal i multifuncional. És a dir, un espai de trobada i comunitat utilitzat per tots els habitants de Lladó, obert al llarg del dia i de l'any, amb molta activitat i versàtil per poder aixoplugar noves iniciatives i activitats. Tot això, mentre forma part d'un teixit d'equipaments que permeten una vida comunitària rica i viva, no només als edificis sinó també als carrers.

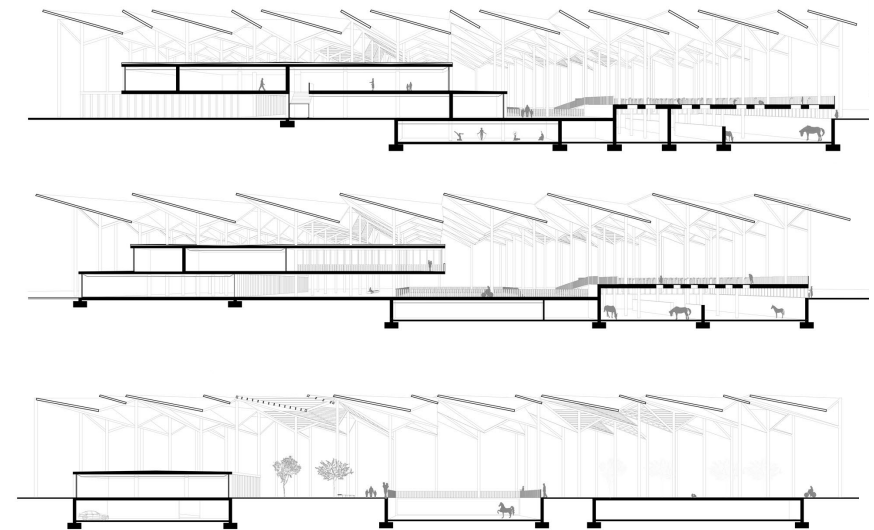
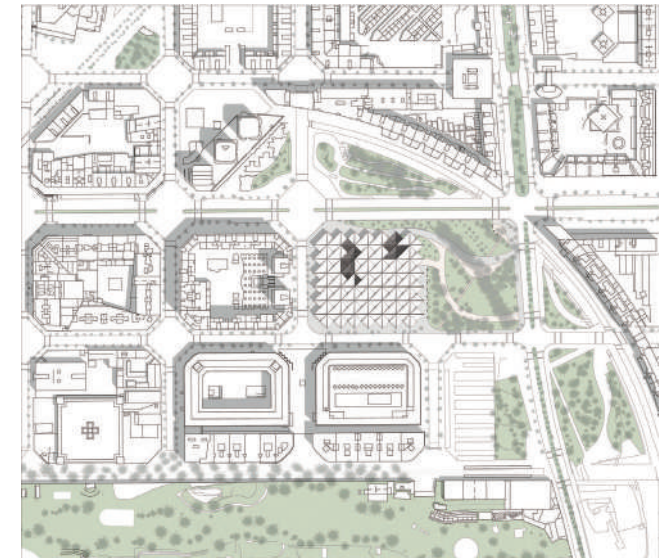
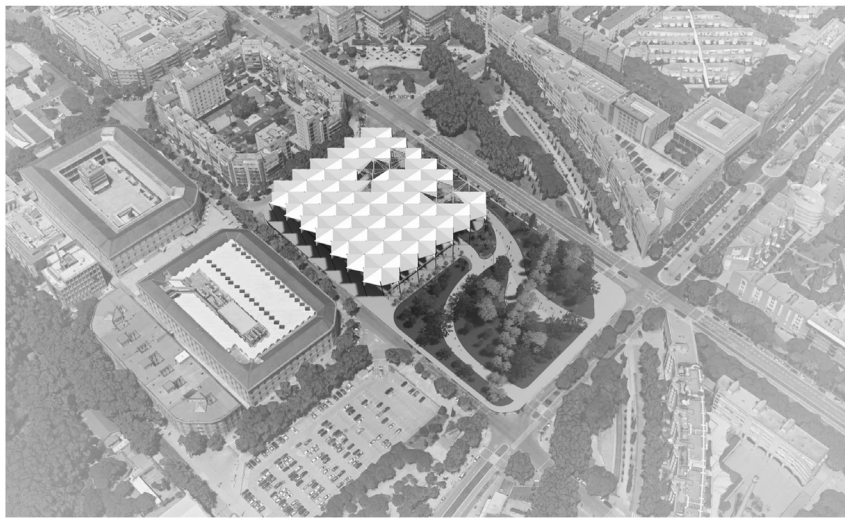

c.01

Parc central per la Guàrdia Urbana Muntada de Barcelona

Josep Vellvehí Pararols

2019
ETSALS
Barcelona

El nou parc de la Guàrdia Urbana Muntada de Barcelona es situa al carrer de la Marina, al final del parc de Carles I, al barri del Poblenou, un antic barri industrial —on actualment hi ha unes cotxeres de la Guàrdia Civil—.

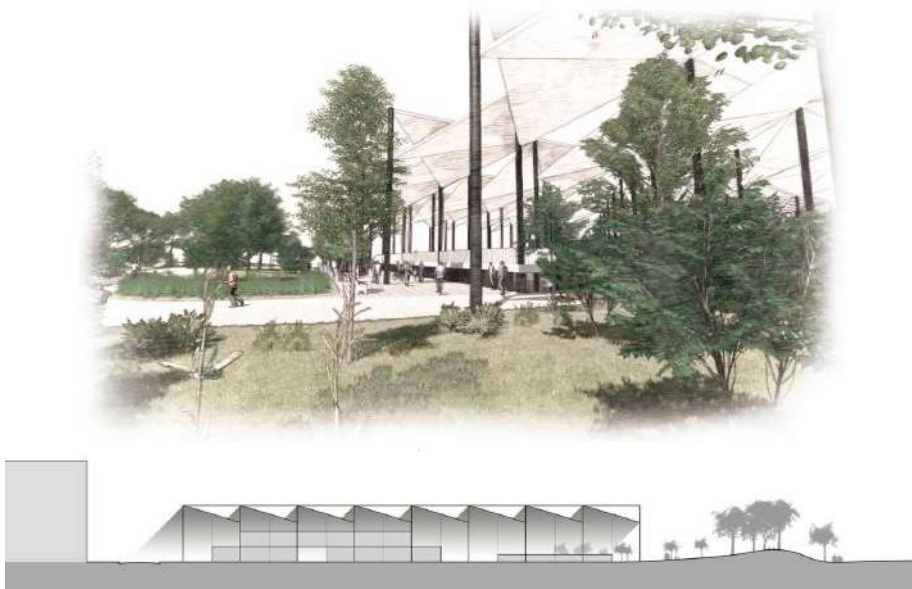
L'objecte del projecte és donar final a l'eixample i treballar la transició amb parc mitjançant la retícula de l'eixample. A més, es busca alinear la ciutat als nous temps obrint el parc de la Guàrdia Urbana Muntada a la ciutat per tal que el ciutadà pugui aprendre les tasques de la unitat, la història, les cures, les atencions i el manteniment que requereixen els animals.

Per a dur-ho a terme, en secció, el projecte es desenvolupa mitjançant una coberta amb dents de serra tot fent un gest cap al passat industrial del Poblenou i que, en escala urbana, suposa el final de l'eixample.

Pel que fa a l'escala humana, ens trobem amb un entramat de pilars que prolonga el parc i crea la transició

entre parc i ciutat. En aquest cas, la composició de la coberta, més enllà d'afavorir les ventilacions —donats als vents predominants de la zona—, afavoreix en gran mesura a prolongar l'ombra dels pilars, que evoca un bosc.

Pel que fa a l'escala dels cavalls, el programa es troba enterrat i dona al públic la possibilitat de gaudir de les tasques del lloc en tot moment des de la cota zero de l'eixample, però sense que aquestes es vegin afectades. D'altra banda, dos edificis —oficines i biblioteca—, generen l'inici d'aquest parc.

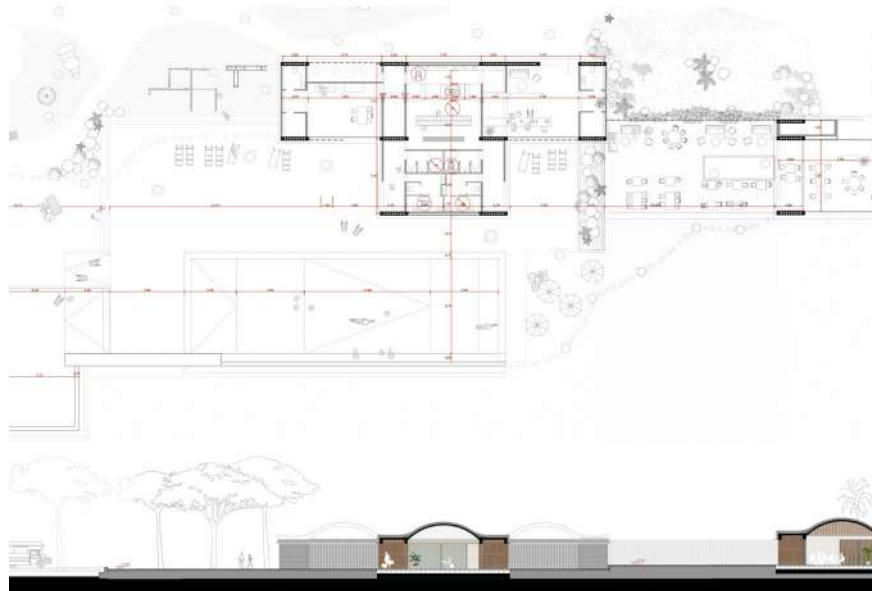
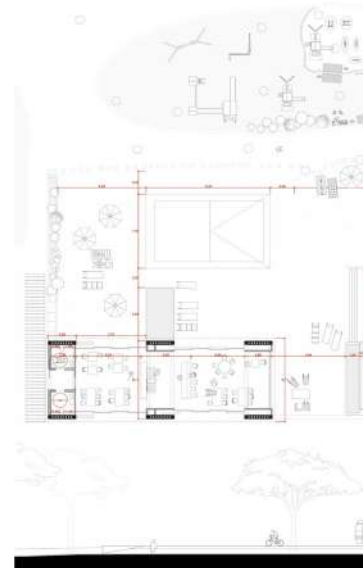
c.02

Centre de vela a Pineda de Mar

El mar a l'abast de tothom

Jessica Sauleda Xifra

2020
EPS-UdG
Pineda de Mar

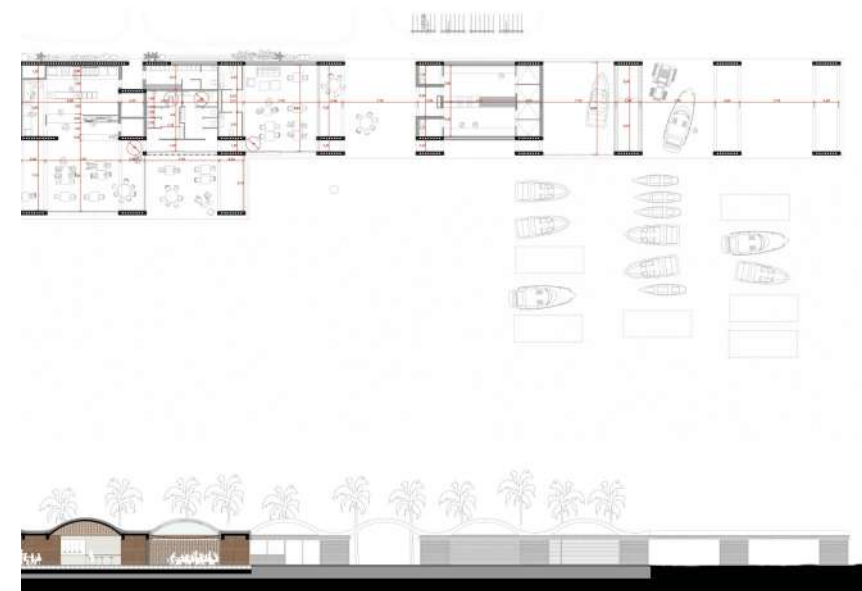

L'objectiu d'aquest projecte és recuperar i posar en valor els espais lliures de l'àmbit d'actuació costaner de Pineda de Mar i reformar i ampliar el centre de vela, compost per un club nàutic, una base nàutica i una zona de restaurant. A més, es proposen, com a nou programa de necessitats del municipi, unes piscines municipals que també permeten habilitar la zona de bany a les persones amb mobilitat reduïda.

A nivell paisatgístic, per tal d'atraure a diversos tipus de públic, es proposa crear varis sectors en diferents zones per una convivència més eficaç en un mateix espai. Ens trobem sota una pineda, un espai d'ombra en mig de la platja deserta. Actualment, la pineda està oblidada: es vol recuperar i millorar l'espai perquè s'hi generi vida durant tot l'any amb diverses activitats. La intervenció es du a terme mitjançant un projecte paisatgístic i arquitectònic en el qual aquestes dues parts dialoguen en tot moment.

Respecte el projecte arquitectònic, es decideix mantenir el programa actual de l'emplaçament, que destaca per la seva gastronomia i les activitats nàutiques. Tanmateix, també es proposa ampliar d'una banda la gastronomia amb un gran restaurant, que estarà obert totes les èpoques de l'any, i d'altra banda les activitats amb unes piscines municipals a l'aire lliure, adaptades per a persones amb mobilitat reduïda, que crearan una zona de la platja accessible per a tothom.

L'estratègia d'implantació consisteix en repartir el programa en volums dispersos per l'emplaçament a partir d'un mòdul, de manera que els edificis delimiten els espais exteriors. S'escull la volta catalana com a sistema constructiu per generar un entorn especial: aquest sistema permet crear un mòdul que creix al llarg de l'emplaçament i genera un volum disgregat i respectuós amb la natura actual de l'espai.

c.03

Biblioteca estesa

Revitalització del sector fluvial Llevant d'Igualada

Hayat Bouchikh

2021
EPS-UdG
Igualada

Donades les limitacions de la biblioteca actual d'Igualada, juntament amb les mancances i la falta de previsió d'espais culturals en el districte Llevant, es pren com espai d'oportunitat una zona degradada de l'esmentat districte per ubicar-hi una nova biblioteca multifuncional. El projecte tracta de revitalitzar una zona fluvial amb pendent, confluïda pel riu Anoia i la riera d'Odena. Es crea un pol d'activitat que enforteix la vida en comunitat i estableix certa sinèrgia entre els equipaments del voltant.

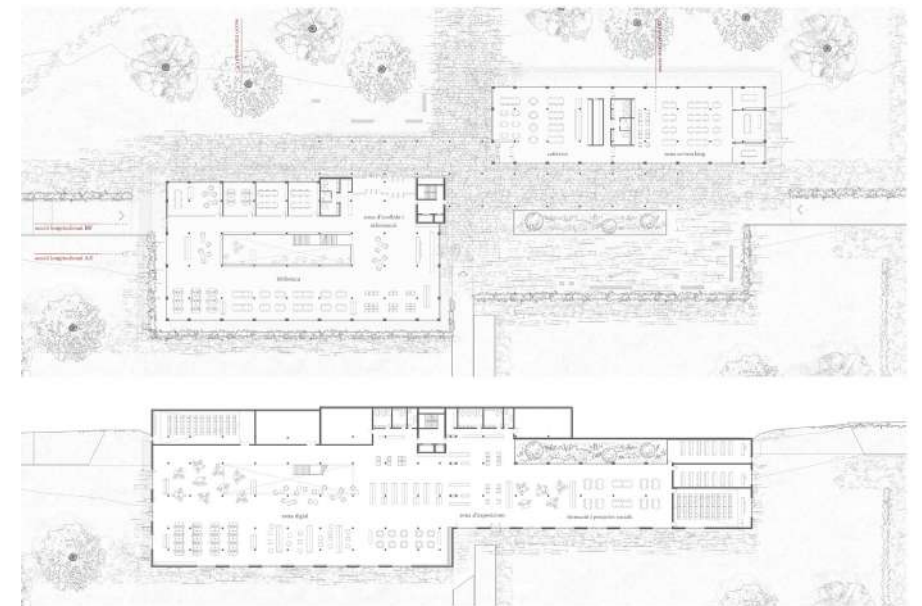
A més, el projecte també contempla un parc fluvial, de manera que el conjunt esdevé una transició entre la zona urbana i la natural i també facilita un apropament dels municipis veïns a Igualada.

Es replanteja el programa i el rol de la biblioteca en una era digital i segons els canvis de la societat actual. El programa s'estén més enllà de l'ús de les biblioteques tradicionals i engloba espais culturals, formatius,

de treball, lúdics i serveis que s'organitzen de forma lliure i flexible. Tanmateix, el projecte no es limita amb l'estructura física de l'edifici sinó que s'estén al llarg del parc i permet activitats culturals a l'aire lliure.

El projecte es desenvolupa segons els pols d'activitat del voltant i les traces urbanes. Es tracta d'integrar-lo en la topografia i en el verd. S'aprofita un desnivell brusc per adaptar-hi un edifici baix de planta baixa i semisoterrada amb un cert component longitudinal. Els dos volums principals de la planta baixa es comuniquen mitjançant una pèrgola i alhora es relacionen amb una gran terrassa que mira al paisatge. La planta semisoterrada actua com a sòcol i té una relació directa amb el parc.

El projecte es resol amb volumetries clares i senzilles. La materialitat predominant és la del formigó combinat amb fusta. Es reforça la ventilació i la il·luminació de les façanes amb dos importants obertures zenitals que organitzen l'espai interior.

a Altres

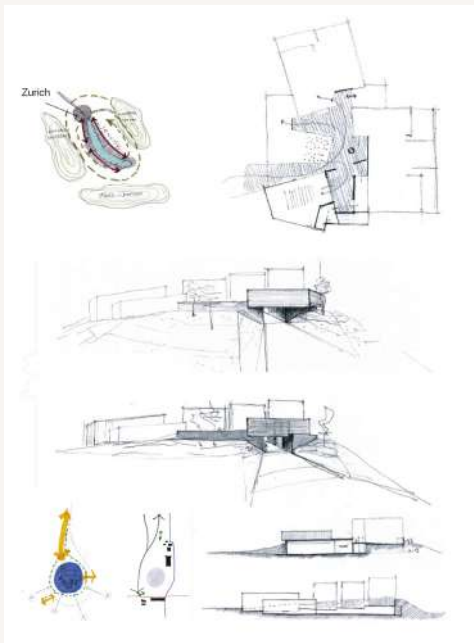
a.01

Museu de Plantes Cactàcies i Suculentas a Zúric, Suïssa

sukkulenten sammlung

Claudia García-Nieto Colón

2013
ETSALS
Zúric, Suïssa

El Museu de Plantes Cactàcies i Suculentas s'emplaça a Suïssa, a la vora oest del llac de Zúric. El solar és l'última peça del passeig públic al costat del llac abans d'arribar als banys privats Mythenquai al sud; és una àrea molt concorreguda a l'estiu però sense identitat urbana. El projecte dona resposta a les condicions del solar i l'entorn immediat: dona caràcter, genera un espai lliure públic de passeig i dinamitza.

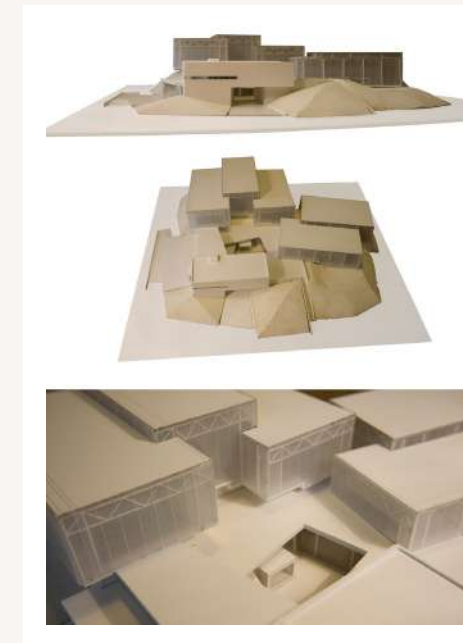
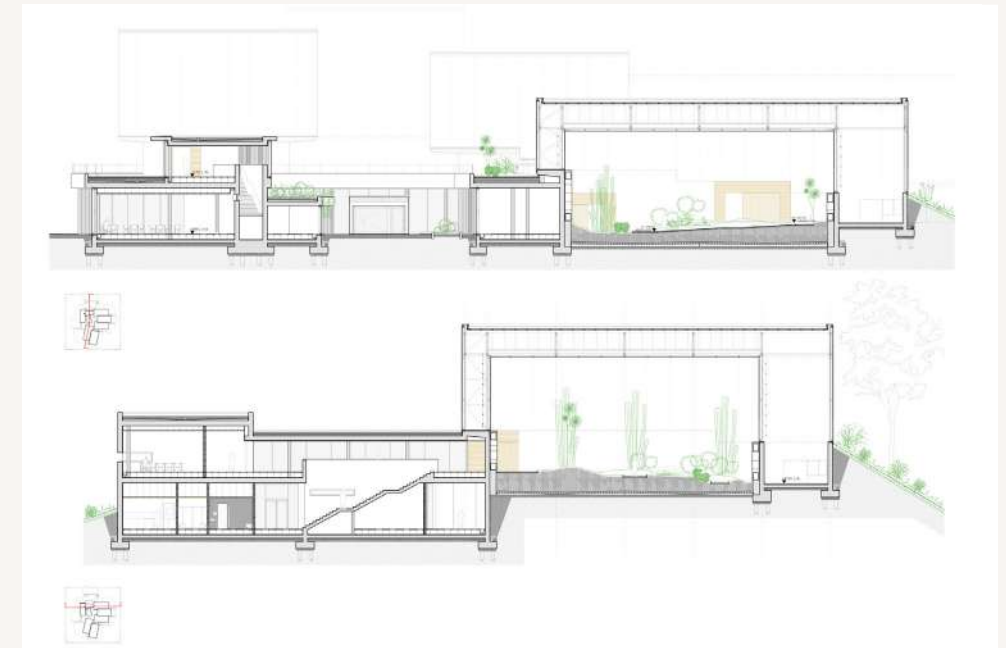
L'edifici no és un hivernacle. Els condicionants climàtics de Zúric i l'objectiu d'exposar al museu unes plantes de climes molt diferents a l'alpi fan que l'estratègia de projecte sigui la d'aïllament de l'exterior. Aquesta estratègia també ve determinada per factors d'estalvi energètic i per una decisió projectual: durant el recorregut els únics estímuls són la llum, la temperatura, la humitat i les pròpies plantes.

El museu es concep com un volum contenidor degut a les característiques programàtiques i les dimensions. Els

espais expositius queden parcialment enterrats per una nova topografia que permet controlar l'escala respecte les edificacions veïnes i l'edifici funciona com a regulador tèrmic, enfortint la idea d'aïllament respecte l'exterior.

El recorregut es proposa com un viatge als diferents climes i entorns propis dels cactus que comença per un pati interior que és el centre de gravetat del projecte. Seguidament, el recorregut es dirigeix a les diferents sales d'exposició, caracteritzades amb una base de formigó sòlida en contacte amb el terreny, i una part superior translúcida de vidre com si es tractés d'una urna que protegeix les plantes.

La unió entre les diferents sales es produeix mitjançant un passadís que facilita la transició entre climes. El recorregut ascendent s'acaba a la coberta de l'edifici, en una sala vidriada que permet recuperar les referències conegudes: el pati, el llac i les muntanyes.

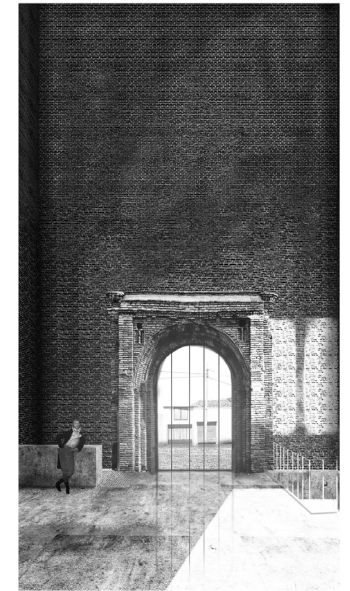
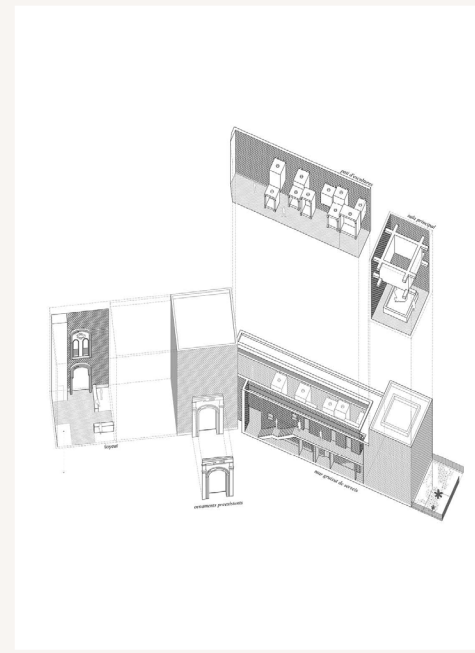
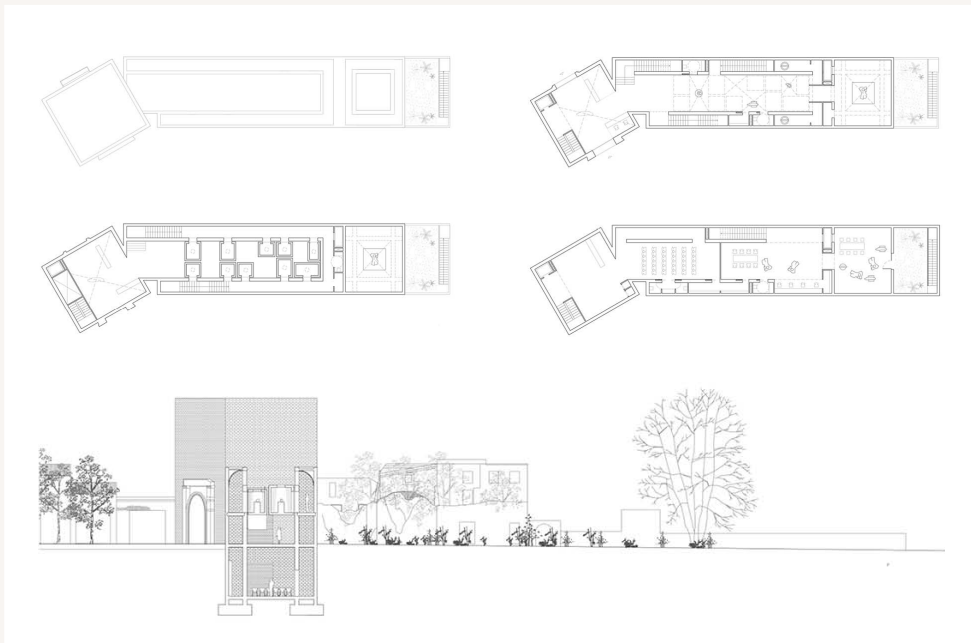
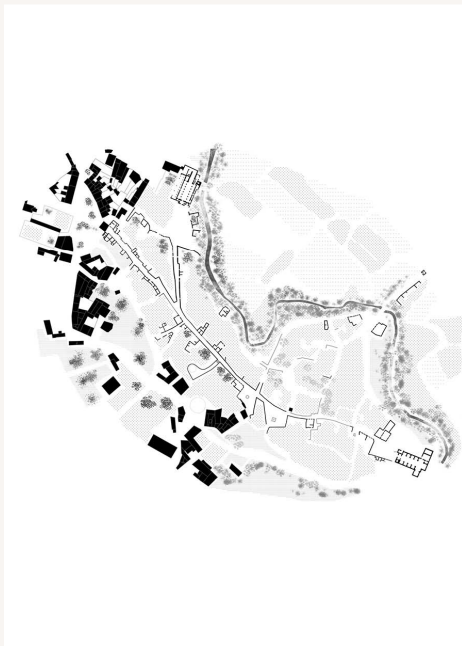
a.02

Traces, ruïnes i ornaments

Museu d'Escultures sobre la Guerra Civil
espanyola a Belchite

Víctor Vázquez Balló

2018
EPS-UdG
Belchite, Espanya

Traces, ruïnes i ornaments és memòria i actuar en no-llocs on no hi habiten les persones sinó els records.

El lloc.
Belchite és conegut per Batalla de Belchite durant la Guerra Civil espanyola. Degut a la guerra, el poble està fracturat en dos teixits urbans: el primer, format per les ruïnes —irregular però amb un *cardus* principal— i el segon, format per una estratègia regular i modular.

El programa.
El programa recull la gravetat del lloc a partir de l'art i consta d'un gran contenidor d'escultures sobre la guerra: un condensador de l'atmosfera del lloc.

El límit.
Entre aquests dos no-llocs hi ha una peça fonamental: la porta d'entrada, destruïda durant la guerra. L'ornament és l'essència de l'edifici i, a partir de la situació cartesiana, és teló de fons: l'adorn és la peça

principal, el record el fa monumental.

La ruïna.
Es configura un museu a partir de murs que contenen espais servidors i un jardí d'escultures com a espai servit.

L'ornament.
L'ornament és l'única part remissiva de l'edifici després de la Guerra Civil. El conjunt l'incorpora per recordar la memòria del lloc a l'exterior i a l'interior.

La gravetat.
El magatzem d'escultures recull la memòria amb l'ambigüitat del pes de la guerra. Un jardí amb escultures suspeses.

El record.
A partir d'aquests elements (situació cartesiana, ruïna, ornament i gravetat), el magatzem d'escultures és un condensador de records i atmosferes sobre la guerra.

a.03

Escola primària a Marsassoum

Una construcció adaptada al territori

Laia Masó Martí

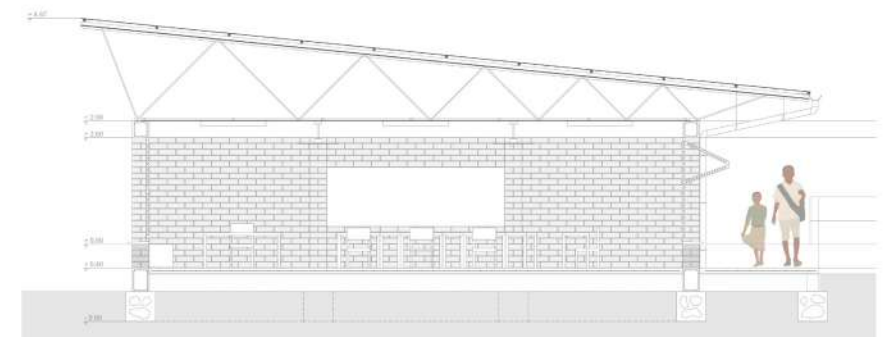
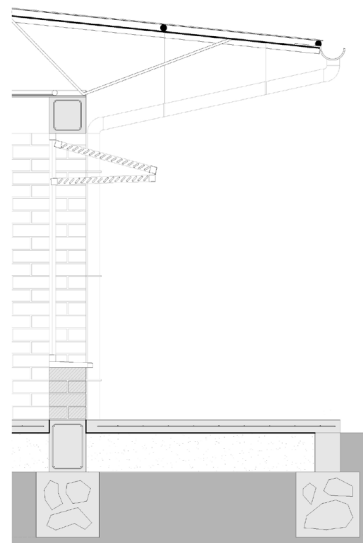
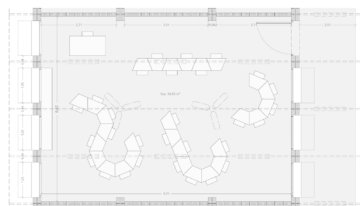
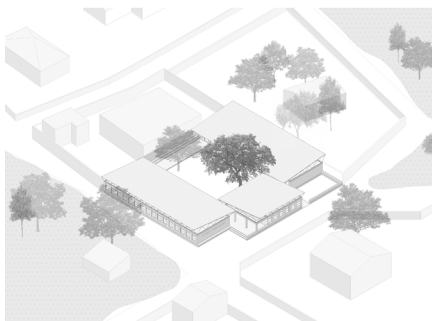
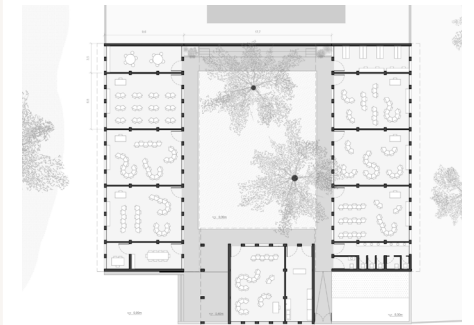
2021
EPS-UdG
Marsassoum, Senegal

Al Senegal l'educació enfronta desafiaments significatius, per exemple, només el 50% dels nens en edat escolar tenen accés a l'educació i les aules estan abarrotades en molts casos —fins a vuitanta estudiants per classe— a causa de l'escassetat d'infraestructures. Tot i ser un dels països més estables política i econòmicament a l'Àfrica, la taxa d'alfabetització és baixa, aproximadament del 43%, les taxes de matriculació són insuficients i hi ha un 38% d'abandonament escolar a l'educació primària. És per això que molts nens es troben en situació de la mendicitat, treball infantil i altres formes d'explotació. Per abordar aquesta crisi educativa, l'associació LBMS (*Let's Build My School*) es va formar amb la missió de construir escoles en àrees remotes i va organitzar un concurs per tal de generar solucions innovadores i de baix cost. Actualment, està enfocada a construir una escola primària a Marsassoum, una regió del Senegal.

L'enfocament de la construcció es basa en utilitzar materials reciclats i locals, actuant com a laboratori de

recerca per a tècniques de construcció innovadores i de baix cost. Això no només proporciona una infraestructura educativa vital, sinó que també atribueix habilitats de construcció a la comunitat local.

El disseny de l'escola considera diversos aspectes com ara les tècniques de construcció accessibles, l'ús de materials locals, la sostenibilitat i el clima local. Es vol crear un espai on els nens puguin aprendre i créixer, amb classes al voltant d'un pati central que proporciona ombra i frescor. Els sistemes constructius es basen en materials locals com ara la terra als murs i el metall a la coberta. La coberta està dissenyada per permetre una ventilació constant i per evitar la transmissió de calor. A més, les fusteries estan dissenyades per ser realitzades per serrallers locals. Aquest enfocament integral cerca proporcionar una educació de qualitat mentre impulsa el desenvolupament econòmic i social de la comunitat local.

**junta directiva de la
Demarcació de Girona**

President
Secretari
Tresorera
Vocal
Delegada Alt Empordà
Delegat Garrotxa-Ripollès

Marc Riera i Guix
Jordi Ortega i Batlle
Sílvia Musquera i Felip
Júlia Breiz i Pellicer
Dana Palmada i Castells
Jordi Moret i Vayreda

Demarcació de Girona

Secretari tècnic
Cap de servei de Cultura
personal Demarcació

Arcadi Viñas i Boluda
Francesc Haro González
Adriana Vázquez, Dídac Franco, Ariadna Serrano, Alba
García, Vanessa Masip, Núria Ruiz, Narcís Peya i Susanna
Berga, Francesc Baquer

catàleg

edició
disseny i coordinació
impressió

Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de
Catalunya
Iligams (Amàlia Jansà i Manu Prieto)
+ Natàlia García Monné
Rabassa Arts Gràfiques

exposició

disseny
coordinació
col·laboració

COAC Girona
Arnau Ferrer
Palahí, materials per a la construcció

agraïments

Als arquitectes que han participat en l'exposició i el
catàleg, als seus tutors i a les universitats, que ho han fet
possible.

edició

Col·legi d'Arquitectes de Catalunya Demarcació de Girona
1a edició - Novembre de 2025 - 150 exemplars

El contingut d'aquest llibre, s'ha imprès amb paper Arena
extra white smooth 16,5 x 2,55 cm, gramatge 140, que
es caracteritza per complir amb exigències ecològiques
elevades que garanteixen una gestió forestal responsable.
La coberta s'ha imprès amb paper Ultrametallíc Or 360gr.

© de l'edició: Col·legi d'Arquitectes de Catalunya
© dels textos: els seus autors
© de les imatges: els seus autors

Tots els drets reservats.

Ni la totalitat ni part d'aquesta publicació, inclòs el disseny
de la coberta, podrà ser reproduïda, emmagatzemada
en bancs de dades o tramesa per cap procediment
informàtic, electrònic, mecànic, magnètic, de gravació,
òptic o fotocòpia, sense el consentiment previ per escrit
de l'editor.

L'editor no autoritza ni assumeix cap responsabilitat legal
pel contingut de la publicació.

Printed and bound in the European Union

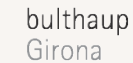
Organitza

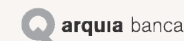
Amb el suport de

Patrocinadors principals

Patrocinadors

Col·laboradors

Mitjans de comunicació principals

Productes oficials

